

ဖီလင်အိမ်

တစ်ခုသော နေလည်ခင်းဝယ် ဈေးဝယ်သူများ ပါးနေခိုက်မို့ အိသည် အပျင်းပြေ စာအုပ်ဖတ်နေစဉ်မှာ ဧည့်သည်တစ်ယောက် အမှတ်မထင် ရောက်ရှိလာပါသည်။ အသက် ၂၂ နှစ်ခန့် ဖြူဖြူသွယ်သွယ်နှင့် နောက်ဆုံးပေါ် အဆင်ဆန်းများ ဝတ်ဆင်ထားမှုကြောင့် မိန်းမသားချင်းပင် ငေးယူရလောက်အောင်ပင် ရှိလှပေသည်။

ဒါကြောင့်မို့ အိသည် အမှတ်မထင် ဝင်ရောက်လာသော ဧည့်သည်အား သေချာစွာ လေ့လာကြည့်မိနေပါတော့သည်။
အင်း . . . လှတော့ လှသား . . .

ခါးကကျဉ်းကျဉ်းလေး . . .

ရင်ကမို့မို့ တန်းတန်းလေး . . .

မျက်လုံး ရွဲရွဲ မျက်တောင်ရှည်ကြီးများကလည်း ကော့တက်နေလိုက်တာ မည်းနက် ကော့ပျံနေသေးသည်။

နှုတ်ခမ်းလေးကိုလည်း ကြည့်ပါဦး . . နှင်းဆီဖူးဖူးလေးပုံစံ နှုတ်ခမ်းဖူးဖူးလေးကို ကော်ဖီ ကရင်းရောင် ဖျော့ဖျော့လေးကို ဆိုးထားသည်။ ကားကားမို့မို့နှင့် ထွားထွားစို့စို့ ရှိနေသည်။

ရင်ကို ပိုပြီး ကြွကြွရွရွ ဖြစ်လာအောင် နိုင်ငံခြားမှလာသည့် ဘရာစီယာကို ဝတ်ထားကြောင်း မိန်းမသားအချင်းချင်းပင် နားလည်ပြီးသား ဖြစ်ပါသည်။ ဘရာစီယာအထက်တွင် နိုင်လွန် အဝါနုရောင် အင်္ကျီဝတ်ထားသောကြောင့် ပင်ကိုယ်သွေး၏ အသားအရောင်နှင့် လိုက်ဖက်ညီလှနေပြီး ပါးပါးလှုပ်လှုပ်နေသည့် အင်္ကျီအောက်တွင် ဗိုက်သားရုပ်ရုပ်လေးက ရွှေရောင်ဝင်းစွာ ထွက်ပေါ် နေပါသေးသည်။

ထို့ကြောင့် သူမ၏ အလှသည် ပိုမို၍ ပီပြင်လာရပေသည်။ ခန္ဓာကိုယ်အချိုးအစားကလည်း တိတိကျကျ ပီပီပြင်ပြင် ရှိလှပေသည်။

သူမသည် ခြေတစ်လှမ်း လှမ်းလိုက်တိုင်းတွင် မို့မို့တင်းနေသည့် ရင်သားအစုံက ပို၍ ကြီးထွားလာသလို ပိုမို၍ အရှေ့သို့ ခုန်ထွက်လာမည့်ဟန် ရှိနေပါသေးသည်။ ထို့အပြင် ဖွံ့ထွားမို့မောက်လှသော တင်သားကြီးများကလည်း

ခါးကျင်ကျင်လေးအောက်တွင် ဝင့်ကြွားစွာဖြင့် တင့်တယ်နေပါသည်။

ကျစ်ကျစ်လစ်လစ် ဝတ်ထားသည့် တက်ထရွန်ထမီအောက်တွင် ဆင်နာမောင်းလို သွယ်ပြောင်းနေသည့်

ပေါင်တန်ကြီးများအထက်တွင် အတွင်းခံပင်တီ၏ အနားသားလေးများက အရစ်ကလေးထနေကာ ရိုးတိုးရိပ်တိပ်လေး ထင်နေသေးသည့်အတွက် . . . ဆန့်ကျင်ဖက် လိင်များအား အငမ်းမရ အာသာငမ်းငမ်းဖြင့် ငေးမောကြည့်ရှုနေကြသည်မှာ

အမှန်ပင် . . . . .

ထိုသို့ မိန်းကလေးချင်းတောင် ရင်သပ်ရှုမောစွာဖြင့် ငေးမောကြည့်ရှုနေရသည့် မိန်းကလေး၏ မျက်နှာကို သေသေချာချာ ကြည့်လိုက်သော် အိသည် ပါးစပ်အဟောင်းသားနှင့် အံ့အားသင့်နေရှာသည်။ ပြီးမှ သတိဝင်လာပြီး ဖတ်လက်စ

စာအုပ်ကိုပစ်ကာ ဖက်လဲတကင်းထပြီး ကြိုရှာသည်။

“ဟာ . . . သူငယ်ချင်း ”

“ကွယ် ကြည့်စမ်း . . . မှတ်တောင်မမှတ်မိဘူးကွယ်”

“ငယ်ငယ်တုန်းက ပိန်ပိန်လေးရယ်ပါ ခုမှ . . ကြည့်စမ်း”

“အားပါး လှလို့ . . ဝလို့ . . တောင့်လို့ . . ဖြောင့်လို့ . . ”

“ဘာဆေးတွေများ စားနေတုန်းကွ . . တို့ကိုလည်း ညွှန်းစမ်းပါဦးကွာ”

“ဒါနဲ့ သူငယ်ချင်းက ခုဘယ်မှာရောက်နေတာလည်းကွ”

“ဖြေးဖြေးပေါကွာ ထိုင်ပါရစေဦး သူငယ်ချင်းရာ . . မင်းမေးတာတွေက များနေတာမို့ ဘယ်ကစပြီးတောင် ဖြေရမှန်းမသိဘူး . . ကိုယ်အခု သည်ကိုပြန်ပြောင်းလာတာ ကိုယ်အမျိုးသားက ဒီမြို့မှာ တာဝန်ကျတယ်လေ မင်းဝမ်းမသာဘူးလား ဟိုတုန်းကလို ပျော်ပျော်ပါးပါး ပြန်နေရတော့မှာပေါ့ကွာနော် . . ”

“အဲ မင်းရဲ့ အမျိုးသားရော မင်းတို့ရဲ့ မင်္ဂလာသတင်းက သတင်းစာထဲမှာ တွေ့လိုက်ရတယ် . . ကိုယ်လည်း စိတ်ကရိုပေမယ့် မလာအားတာကို ခွင့်လွှတ်ပါကွာ နော်”

“အိုကွာ ဒါများ အဆန်းလုပ်လို့ ရပါတယ် ကေသွယ်ရ ခဏနေဦးနော် စားစရာ သွားမှာလိုက်ဦးမယ်”

အိနှင့် ကေသွယ်တို့မှာ အလယ်တန်းမှာကတည်းက ဘေးချင်းကပ်ထိုင်ပြီး ရင်းနှီးခဲ့ကြသည့် သူငယ်ချင်းများဖြစ်ခဲ့ကြသည်။

စိတ်တူကိုယ်တူနှင့် တစ်ယောက်အလိုကို တစ်ယောက်ကလိုက်ပြီး လေးစားချစ်ခင်ခဲ့ကြသူများ . . တိုင်ပင်ဖော် တိုင်ပင်ဖက်များ . . တစ်ယောက်အကူအညီကို တစ်ယောက်ကဖြည့်ဆည်းပေးရင်းက ကြီးပြင်းလာကြသူများဖြစ်ကြသည်။

တက္ကသိုလ်ဝင်တန်းကို အတူတူအောင်ကြသော်လည်း အိမှာ စီးပွားရေးကြပ်တည်းမှုကြောင့် တက္ကသိုလ်သို့

မတက်နိုင်သော်လည်း ကေသွယ်မှာက တစ်ဦးတည်းသောသမီး ပစ္စည်းဥစ္စာပြည့်စုံသူမို့ တက္ကသိုလ်ဆက်တက်ခွင့်ရခဲ့သည်။

ကေသွယ် ဘွဲ့ယူမည့်နှစ်မှာပင် သူမိဘများက သဘောတူညီမှုရှိထားသည့် အရာရှိတစ်ဦးနှင့် လက်ထပ်ပေးလိုက်ကြပါသည်။

ကေသွယ်မိဘများက ရာထူးမက်သည်။ ကေသွယ်၏ ယောက္ခမများက ပစ္စည်းမက်ကြသည်။ ပစ္စည်း နှင့် ရာထူး

ဖလှယ်သည့်ပွဲမှာ ကေသွယ်တစ်ယောက် နှလုံးသားများကို ယဇ်ပူဇော်ခဲ့ရသည့် သတင်းများကိုလည်း အိတစ်ယောက်

ကောင်းကောင်းသိနေခဲ့ရသည်။

အိတို့မှာ ကေသွယ်တို့လောက် ကြွယ်ဝချမ်းသာခြင်း မရှိသော်လည်း အစစ အဆင်ပြေသည်မို့ ကေသွယ်တို့ထက်စာလျှင် အကြင်နာတောင်တန်း အသွယ်သွယ်ဖြင့် စိတ်ကျေနပ်မှု အပြည့်ရခဲ့ပေသည်။

“စားကွာ မိသွယ် ဒီလို အသုပ်မျိုး တို့နှစ်ယောက် လက်ဆုံမစားရတာ နှစ်ပေါင်း ဘယ်လောက်ရှိပြီလဲကွ . . ”

“အေးပါ သူငယ်ချင်းရာ ရှေ့ကလျှောက် တို့တတွေ ပျော်စရာတွေ အများကြီးပါ တွေ့ရဦးမှာပါကွာ . . ”

“ဘယ့်နယ်လဲ မိသွယ် . . မင်းတို့ရဲ့ အိမ်ထောင်ရေး အဆင်ပြေတယ် မဟုတ်လား အစကတည်းကမှ

စိန်စီမြခြယ်လာတယ်ဆိုတော့ နေနဲ့လ ရွှေနဲ့မြပေါ့ ဟုတ်လား”

“ဟား . . ဟား . . မထင်ပါနဲ့ကွာ ရွှေနဲ့မြ မဟုတ်ပါဘူး မဟူရာနဲ့ မီးသွေးပါကွာ”

“ဘာလဲ မင်းတို့ အချင်းချင်း အဆင်မပြေဘူးလား”

“ဒီနေ့အထိတော့ ပြေတယ်လို့ကို မရှိသေးပါဘူးကွာ မင်းကြည့်ရတာတော့ အစစ အရာရာ အဆင်ပြေပုံရတယ် ဟုတ်လား”

“အေးကွာ ခုထိတော့ စိတ်ချမ်းသာနေရပါတယ်”

“အားကျတယ် သူငယ်ချင်းရာ မင်းလို စိတ်ချမ်းသာချင်လိုက်တာ . . ခုထိ ကိုယ့်မှာ အိမ်ထောင်သက် သုံးနှစ်ပြည့်တော့မယ် အိမ်ထောင်ရေး အရသာဆိုတာ ဘာမှန်းကို မသိသေးပါဘူး”

“ဒီလောက်တောင်ပဲလား မိသွယ်ရာ . . ကြားရတာ စိတ်မကောင်းလိုက်တာ . . ”

“တကယ်ပါကွာ တစ်ခါတစ်လေများ စိတ်ထင်တာတွေ လျှောက်လုပ်ပစ်ချင်စိတ်တောင် ပေါက်လာတယ်”

“ဒါလောက်လည်း စိတ်အလိုကိုမလိုက်ပါနဲ့ကွာ ယောက်ျားဆိုတာ ကိုယ်ကိုင်တတ်ရင် ကြိုးဆွဲရာ ကတတ်တဲ့အမျိုးပါ”

“ကိုယ့်လူကတော့ မရဘူးကွ . . တကယ်ကို တစ်ဘို့တည်းသမားပဲဟေ့ သူငယ်ချစ်နဲ့ အရက်လောက် ငါ့ကို ဂရုမစိုက်ဘူး သိလား အရက်က အမြဲသောက် မူးလာရင် သူ့စော်ကိုပဲ တနေတော့တာ ကိုယ့်နေရာမှာ မင်းဝင်ခံစားကြည့်စမ်း ပြောရပေစေတော့ကွာ တို့အချင်းချင်း ဘာမှ ကွယ်ဝှက်စရာ မလိုပါဘူး ဖိုမ ကိစ္စမှာတောင် ကိုယ့်အလိုကို တစ်ခါမှ မလိုက်ပါဘူး၊ သူထင်တာ သူလုပ်ပြီး တရူးရှူးနဲ့ အိပ်တော့တာပါပဲကွာ”

“မင်း တစ်ခါမှ ကိုယ်ဝန် မရှိသေးဖူးလား”

“ဘယ်ရှိနိုင်မှာလည်းကွာ ကိုယ်ရဲ့ပုံစံကိုကြည့်ပါလားလို့ . . ”

“ကဲပါကွာ မင်းရဲ့ အိမ်တွင်းရေးတွေကို မေ့ထားလိုက်ပါ တွေ့တုန်းခဏ ပျော်ပျော်ပါးပါးပေါ့ ဟော ပြောရင်းဆိုရင်း မောင်တောင် ပြန်လာပြီကွ”

“မောင်ရေ ဒါလေ အိ ပြောပြောနေတဲ့ မိသွယ် ဆိုတာပေါ့”

“ဪ ဟုတ်လား တွေ့ရတာ ဝမ်းသာပါတယ်ဗျာ အိကတော့ မသွယ်အကြောင်း မကြာခဏ ပြောပါတယ် လူနဲ့ နာမည်သာ မတွဲမိသေးတာပါ ကျွန်တော်လည်း ခင်တတ်ပါတယ် အထူးသဖြင့် အိရဲ့ အပေါင်းအသင်းဆိုရင် ကျွန်တော့် အပေါင်းအသင်းပဲပေါ့”

“ဟုတ်ကဲ့ ဝမ်းသာပါတယ် ကျမကလည်း ခင်တတ်ပါတယ်”

“ကဲ အိရေ ဆိုင်သိမ်းတော့ကွာ အိရဲ့ သူငယ်ချင်းပါ အိမ်ကို အလည်ခေါ် ခဲ့ပါကွာ တစ်ခါတည်း အိမ်သိသွားတာပေါ့” ဒီလိုနှင့်ပင် . . . အိတို့နေထိုင်ရာ ပျဉ်ထောင်အိမ်ဆီသို့ သုံးဦးသား ရောက်ရှိလာပါတော့သည်။

“ကဲ မိသွယ် မောင်နဲ့ စကားပြောနေနှင့်ဦးနော် ခုပဲ လာခဲ့မယ်”

“အိုကွာ အိကလည်း တစ်ခြားသူတွေကျနေတာပဲ ဘာအလုပ်တွေမို့လဲ ကိုယ်လည်း ဝိုင်းလုပ်မှာပေါ့”

ကေသွယ်က ပြောပြောဆိုဆိုနှင့်ပင် အိနှင့် အတူ ထလိုက်လာခဲ့ပေသည်။ ဝေးခဲ့ရသည့် အချိန်တွေကို အတိုးချပြီး အားရပါးရ ဖောက်သည်ချနေကြပါတော့သည်။

ထိုသို့ပြောရင်းက

“အိရာ မင်းကတော့ တကယ့်ကို ကုသိုလ်ထူးတာပါ”

“ဘာလိုလဲ သူငယ်ချင်းရာ”

“မင်း အမျိုးသားက တောင့်တောင့်ဖြောင့်ဖြောင့်ကြီးပဲဟာ အိမ်ထောင်ရေး အရသာ အပြည့်အဝ ခံစားရမှာပဲနော်”

“မဆိုးပါဘူး အပေးအယူမျှကြပါတယ်ဟယ်”

ကေသွယ်က ပြောရင်းက မျက်နှာလေးညိုလာပါတော့သည်။

“တကယ်ပါ သူငယ်ချင်းရာ သူများစုံတွဲတွေကို ကြည့်ပြီး အားကျပါတယ်

တချို့များ ပစ္စည်းမပြည့်စုံပေမယ့် တကယ့်ကို စိတ်ချမ်းသာပုံရကြတယ်”

“မင်းကလည်းကွာ ဒါပဲ ညည်းနေတာပဲ ကိုယ်က ဘာကူညီနိုင်မှာမို့လဲ”

“ကဲ ရောက်ရောက်ချင်း ဆောက်နဲ့ထွင်းဆိုသလို ကိုယ့်ကို စိတ်မဆိုးနဲ့လေ . . ”

“ပြောပြစမ်းပါကွာ ဘာမို့လို့ စိတ်ဆိုးရမှာလဲ သူငယ်ချင်းတွေ ဒါလောက်ဖြစ်နေရမလား နောက်ဆုံး မင်းက မောင်ကို ကြိုက်လို့တောင်းရင်တောင် ငါပေးပါတယ် ဟယ်”

“အပိုတွေ ပြောမနေပါနဲ့ကွာ ဒီထိအောင်လည်း မတောင်းပါဘူး အိရာ မင်းတို့နှစ်ယောက် အားပါးတရ ချစ်နေကြတာကို ငါကြည့်ပြီး အားကျလိုပါ ကိုယ့်ဘဝကတော့ ပြည့်စုံဖို့ မလွယ်တော့ပါဘူး”

အိသည် ကေသွယ်ကို ကြည့်ပြီး ဂရုဏာသက်လာမိသည်။ သူ့ကိုယ်တိုင်ပင် ထွန်းအောင်နှင့် အပေးအယူမမျှခင်က ခံစားရသည့် ဝေဒနာပင် ဆိုးဝါးလှပြီဟု ထင်မိသေးရာ ယခု ကေသွယ်ခမျာ လင်ယောက်ျား၏ ပစ်ပယ်ခြင်းကို ခံယူရသူမို့ အတိုင်းမသိ

ခံစားရမည်ကို စာနာမိပါသည်။

စိန် ရွှေ ရတနာတွေ ဘယ်လောက်ပင် စီချယ် မွမ်းမံထားသော်လည်း လိုအပ်ချက်ကလေး တစ်ခု မပြည့်စုံလျှင်သော်လည်းကောင်း၊ စိတ်၏ ပြင်းပြသော ရာဂပိုးများအတွက် လိုအပ်နေသေးသည့် ကွက်လပ်လေးတစ်ခုအား ဖြည့်ဆည်းပေးနိုင်ရန်အတွက် စိတ်သောက အကြီးအကျယ် ရောက်ရပုံကို သဘောပေါက်မိတော့သည်။

“ဘယ်လိုလဲကွာ ကိုယ့်ကို အထင်သေးသွားပြီမို့လား”

“ဟင် မဟုတ်ရပါဘူးကွာ မိသွယ်ရာ မင်းအဖြစ်ကို စာနာမိလို့ပါ မင်းနေရာမှာ ကိုယ်နေရရင်လည်း သည်လိုပဲ ရှိနေမှာပါ ကိုယ်ဒီလောက်မရှိုင်းပါဘူး”

“မသိဘူးလေကွာ တို့ကလည်း အနေကလည်းဝေးတော့ စိတ်များပြောင်းနေပြီလားလို့ပါ”

“အရင်စိတ်မျိုး မဟုတ်ပေမယ့် မင်းအိပ်ခန်းထဲမှာ နို့ အကြီးပြိုင်တာတွေကိုတော့ ခုထိ သတိရနေဆဲပါ မိသွယ်ရ”

“ဒီလိုဆို ဘယ်လိုလုပ်မလဲဟင်”

“မင်း ဒီမှာလာအိပ်ပေါ့ တို့ဘေးက အခန်းမှာအိပ် အဲဒီမှာ အပေါက်ရှိတယ် အဲဒီက မင်းဆက် အလုပ်လုပ်ပေါ့”

“ကျေးဇူးတင်တယ် သူငယ်ချင်းရာ ကိုယ့်ရဲ့ ဝန်းကျင်နှစ်ခုရဲ့ သိက္ခာကို ထိန်းသိမ်းနေရလို့ ဒါလောက် သောကရောက်နေတာပေါ့၊ ဒီလိုဆို အိမ်ပြန်ပြီး ဘဲစုတ်ကို ခရီးသွားမယ်လို့ ပတ်ပြီး ပြန်လာခဲ့မယ် ။ ဒါဆို အိုကေပဲပေါ့နော် . . .”

အိမ်ထဲမှာ မလုံမလဲနှင့် တမျိုးကြီးဖြစ်နေရသည်။ အမူအယာကလည်း ရှိုးတိုးရုန်းတုန်းဖြစ်နေသည်။ ဒါကို ထွန်းအောင်ကလည်း ရိပ်မိသည်။ သို့သော် ဘာကြောင့်ရယ်လို့တော့ အတိအကျမသိ . . . ။

“အိ ဘာဖြစ်နေတာလည်းဟင် အမူအယာ ပျက်နေပါတယ် ဘာလို့လဲဟင် နေမကောင်းလို့လား”

“ကောင်းပါတယ် ဘာမှ မဖြစ်ပါဘူး”

“မသိဘူးလေကွာ မအိမသာကြီး ဖြစ်နေသလိုမို့ မေးတာပါ”

ထွန်းအောင်က သူ့လုပ်ငန်းကို စတင်လေတော့သည်။ တစ်ဖက်ခန်းတွင် ကေသွယ်ရှိနေသည်ကို သိသော်လည်း မသိဟန်ပြု၍ နေသည်။ သည်အဖြစ်မျိုးသည် အိမ်ထောင်သည် အမျိုးသမီးများအဖို့ အဆန်းမဟုတ်တော့ဟု ထွန်းအောင် တွက်ဆထားလေသည်။

သူ့တစ်ကိုယ်လုံး အဝတ်တွေကို တစ်လွှာချင်း ချွတ်လိုက်လေသည်။ ပြီးနောက် ကုတင်ပေါ် တွင် ပက်လက်ကလေး အိပ်နေသော အိကို ကြင်နာစွာဖြင့် နမ်းရှုံ့ကာ သူမဝတ်ထားသော အဝတ်အစားများကို ဖြေးညှင်းစွာ ချွတ်ပေးလိုက်လေသည်။ ထွန်းအောင်၏ ဦးကြီးက တဆတ်ဆတ်နှင့် မာန်ဖီလျှက်ရှိသည်။ ကိုယ်တုံးလုံးတီးဖြစ်၍ နေသော အိ၏ ဘေးမှာ အသာအယာ ဝင်လှဲကာ အိတစ်ကိုယ်လုံးရှိ အင်္ဂါအစိတ်အပိုင်းအားလုံးကို ပွတ်သပ်ဆုပ်နယ်လျှက်ရှိသည်။

လှဲအိပ်နေရာမှ တဖန် ထထိုင်ကာ အိ၏ နီရဲလှသော ခေါက်ဖုတ်ကို တယုတယ ပွတ်သပ်ချေပေးနေပြီး ဝမ်းဗိုက်သား ဖြူဖြူကလေးကို တပြတ်ပြတ်နှင့် ကုန်းစုပ်လိုက်၊ ချွန်မြဲသော နှာခေါင်းဖြင့် ဖြေးညှင်းစွာ ပွတ်တိုက်လိုက်နှင့် ဆက်တိုက်လှုပ်ရှားနေပါတော့သည်။

ထွန်းအောင်၏ အယုအယများကို အသာမိန်း၍ ဖီလင်ယူနေရင်း အိတစ်ယောက် ကေသွယ်အကြောင်းကို စိတ်က ရောက်ရှိ တွေးတောနေမိပါသည်။

သည်အဖြစ်ကို တစ်ဖက်ခန်းမှ ချောင်းကြည့်ရင်း ကေသွယ်တစ်ယောက် ဘယ်လိုဖြစ်မလဲ . . . ငယ်ငယ်တုန်းက ရယ်လီဆိုသည့် ကပြားမလေးထံမှ အပြာစာအုပ်လေးတစ်အုပ်ကို ဖတ်ကြည့်မိရာ တစ်ပတ်လောက် စိတ်ထဲမှ မပျောက်ပဲ စွဲလမ်းနေမိသည့် အကြောင်းကို သတိရမိပြန်သေးသည်။

ချစ်ဒုက္ခသယ်မလေး ကေသွယ်ကို သူ့ချစ်သူ မောင်နှင့် လွတ်ပေးလိုက်လျှင်ဖြင့် . . . အို . . . ဒါလဲ မဖြစ်သေးပါဘူးဟု စိတ်ထဲမှ နှမြောနေမိပြန်သည်။

ငယ်စဉ်က သူ့အပေါ် အနွဲ့အတာခံခဲ့သည့် ကေသွယ်အဖြစ်ကို မြင်မိပြန်တော့လည်း စွန့်စားပြီး ကူညီလိုစိတ်များ ပေါ် လာခဲ့ပြန်လေသည်။

ထွန်းအောင် နူးနပ်နေသမျှတွေမှာ အချည်းနှီးဖြစ်နေပါတော့သည်။ အိမ ခမျာ ဒုက္ခသည် သူငယ်ချင်းအတွက် ရတက်ဖြာနေရသည်မို့ သူ့အတွက် ရထားသည့် ဖီလင်လေးများပင် လွင့်စင် ပျောက်ပျက်သွားခဲ့ရပါတော့သည်။

ထွန်းအောင်သည် စိတ်တိုင်းကျ နူးဆွလိုက်ပြီးသည့်နောက်တွင် အိ၏ ခြေထောက်လေးနှစ်ချောင်းကို ခူးဆစ်မှမကာ ပခုံးပေါ် သို့တင်လိုက်ပါသည်။ ဖက်လုံးတစ်လုံးကို အိ၏ ခါးအောက်သို့ ထိုးသွင်းလိုက်ပါသေးသည်။ ပြီးနောက် ထွန်းအောင်သည် ဆောင့်ဆောင့်သွားရင်း အိ၏ နို့လေးနှစ်လုံးကို လှမ်းဆွလိုက်လေရာ အိ၏ တင်ပါးသည် ပေါင်နှစ်ချောင်းဆွဲသည့်အလား၊ ဖက်လုံးခုထားသည့် အရှိန်ဖြင့် အထက်သို့ မြောက်ပြီးတက်လာရာ ခေါက်ဖုတ်ကြီးမှာလည်း ဟပြု၍ ထွက်ပေါ် လာရပေသည်။

ထွန်းအောင်သည် ဖင်ကို နည်းနည်းမြှောက်ကာ အသင့်ချိန်ရွယ်ထားသော တင်ပေါက်ပေါက် လှုပ်ရှားနေသည့် သူ၏ ဦးတန် ကြီးကို ခေါက်ဖုတ်ဝနှင့် တွေ့ပြီး ခပ်ဆတ်ဆတ် ခပ်ပြင်းပြင်းလေး ဆောင့်ချလိုက်လေရာ ဘွပ် ကနဲ မြည်သံနှင့်အတူ

“တန်ကြီး တစ်ချောင်းလုံး လျှောကနဲ ဝင်သွားပြီး ဦးအရင်းထိ မြုပ်လျှက်ရှိနေပေတော့လေသည်။

အဆုံးထိ ဝင်ရောက်နေသော သူ၏ ဦးကြီးကို ပြန်၍ ဆွဲမထုတ်သေးပဲ မမှီမကမ်းဖြစ်၍ နေသေးသည့် နို့နှစ်လုံးကို ဆုပ်နယ် ဖျစ်ညှစ်ပေးနေရင်း ထွန်းအောင် ဖင်ကို စကောဝိုင်းထိုးသလို ထက်အောက်ဝဲယာ ဝှေ့ယမ်းပေးလိုက်သည်။ ထိုသို့

ပြုလုပ်ခြင်းသည် ပုစွန်ထုပ်ကျင်းထဲသို့ တုတ်တစ်ချောင်းထည့်ကာ အဖျားမှ ချာလပတ်လှည့်သည်သို့နယ် ပုံသဏ္ဍန်တူလှပေသည်။

ထို့နောက် ဘေကန်ဖုတ်နှုတ်ခမ်းသားပတ်လည်ကို ဖိကြိတ် ပွတ်တိုက်ပြီး ဘေကန်အံသားကိုပါ ကစားပြီး ဖြစ်နေခြင်းကြောင့် နှစ်ဦးနှစ်ဖက် အရသာ တွေ့လျက်ရှိနေပါတော့သည်။

× × × × × × × × × × × ×

ကေသွယ်သည် အိပ်ချင်ယောင်ဆောင်နေရာမှ အသာလေးထကာ ကာထားသည့် နံရံကြားပေါက်မှ ချောင်းကြည့်လိုက်ရာ သန်မာထွားကြိုင်းလှသည့် ဦးကြီးကို မြင်လိုက်ရသည်ဆိုလျှင်ပင် တစ်ကိုယ်လုံး ကြက်သီးမွှေးညှင်းလေးများထကာ တဖျင်းဖျင်း ဖြစ်လာလေသည်။

ဘေကန်ဖုတ်ကြားမှလည်း အရည်ကြည်များ စိမ့်ထွက် ကျလာပါတော့သည်။ ရုတ်တရက် အောက်နှုတ်ခမ်းကို ကိုက်ကာ သူမ၏ ဘေကန်ဖုတ်ကို ယောင်ယမ်းပြီး စမ်းသပ်မိပါသေးသည်။ အမွှေးအမျှင်မရှိ ပကတိ ပြောင်ချောနေသည့် ဘေကန်ဖုတ်ကြားတွင် အရည်များက စိုရွဲနစ်လျက်ရှိနေတော့သည်။

ကေသွယ်သည် လက်ညှိုးဖြင့် စောက်ခေါင်းထဲသို့ ထိုးသွင်းကာ ထိုးမွှေကလိနေတော့သည်။ လက်မလေးကမူ ဘေကန်ဖုတ်လေးကို ခံကောင်းရုံလောက်လေး ပွတ်ချေပြီး ကစားနေမိလေသည်။

ထွန်းအောင်က အိကို ဆောင့်ကြောင့်ထိုင်ပြီး စိတ်ရှိလက်ရှိ ဦးဆောင့်နေသည်ကို မြင်လိုက်ရသောအခါ သူ့ကိုယ်သူ အားမရတော့ပါ။ ကာထားသည့် နံရံပေါက်မှ မခွာချင် ခွာချင်နှင့် ခွာခဲ့ရကာ သူမ၏ အပေါ် အင်္ကျီများကို ချွတ်လိုက်လေတော့သည်။ ထို့နောက် ဘေကန်ဖုတ်လေးကို ချိတ်ဖြုတ်ချလိုက်သည်။

ပြီးတော့ ရေခဲသေတ္တာထဲတွင်ရှိသော ရမ်ပုလင်းကို ထုတ်ယူလိုက်ပြီး အဖုံးဖွင့်လိုက်သည်။ ပုလင်းအဟောင်းမို့ ပါနေကြဖြစ်သည့် ကွင်းကလေး ပြုတ်ထွက်နေသည့် အတွက်ကြောင့် အတော်ဖြစ်သွားခဲ့သည်။ ပုလင်းကို ကတုန်ကယင်ဖြင့် ကိုင်ကာ နံရံပေါက်ကြားဆီသို့ မျက်နှာမူလိုက်ပြန်ပါသည်။

ထွန်းအောင်တစ်ယောက်ကမူ အိ၏ နို့အစုံကို အားရပါးရ ဆွဲချေကာ တအားကြိုးဆောင့်လိုက် ကြိတ်ပြီးပွတ်လိုက် လုပ်နေပါသည်။ အိခမျာ နှုတ်ခမ်းလေးကို ကိုက်ပြီး ကုတင်ခေါင်းရင်းကို လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် လက်ပြန်စုံဆုပ်ကိုင်ရင်း မျက်လုံးများ မှေးစင်းလျက် ဖီလင်တက်နေသည်ကို ပြာလှဲလှဲ မီးလွင်ပြင်အောက်တွင် အတိုင်းသား မြင်နေရပါသည်။

အချစ်စိတ်များ သို့မဟုတ် ရာဂစိတ်များ မွန်တက်ပြီမို့ ကေသွယ်အကြောင်းကိုလည်း အိသည် မတွေးတောနိုင်တော့ပါချေ။ ရာဂသွေးပိုးများ၏ ဆန္ဒတောင်းဆိုချက်များကို ငြင်းပယ်နိုင်စွမ်း မရှိတော့ပါပေ။

နှစ်ဦးနှစ်ဖက် ကာမ၏ ဖီလင်များသည် အထွတ်အထိပ်သို့ ရောက်ရှိနေပြီ ဖြစ်သည့်အတွက် သူနိုင်ကိုယ်နိုင် အပြိုင်ကြဲရေးအတွက် မြိုင်မြိုင်ဆိုင်ဆိုင် ကာမ၏ ဆန္ဒများကို မြူဆွယ်လျက် ရှိနေကြတော့သည်။

ကေသွယ်တစ်ယောက်မှာမူ မြင်ရသည့်ရှုခင်းမှာ ဘဝင်ချမ်းမြေ့စရာမို့ ပုလင်းခေါင်းကို ဘေကန်ခေါင်းထဲထည့်ပြီး ပုလင်းထောင်ကာ ဆောင့်ညောင့်ထိုင်ချလိုက်ပါသည်။ ဘေကန်ဖုတ်မှာ တထိုင်စာလေးမို့ အတော်ဖြစ်နေသည်။ ပုလင်း

လည်ပင်းအရင်းမြုပ်သည်အထိ ထိုင်ချရင်း ကြီးမားသော ဖင်ကြီးကို ဘယ်ညာရမ်း၍ လှုပ်ရှားနေပါတော့သည်။ မြင်နေရသည့် အိနေရာတွင် သူမက အစားထိုးဝင်ပြီး ဖီလင်ယူနေမိသည်။ ဒါပေမယ့် . . . အိလိုတော့ မျက်စိမှေးထား၍ မဖြစ်ပေ။

မျက်စိမှေးထားလိုက်လျှင် အမြင်အာရုံကြောင့် ခံစားရသည့် အရသာများ ပျောက်ကွယ်သွားမည်ကို မလိုလားပါချေ။ ထို့ကြောင့် လက်တစ်ဖက်က ပုလင်းကို မလဲရအောင် ထိန်းထားရင်း ကျန်လက်တစ်ဖက်က အလွန်ကြီးမား ပြန့်ကားလှသော နို့အုံကြီးနှစ်လုံးကို ကြမ်းကြမ်းတမ်းတမ်း ပွတ်ချေပေးလိုက် နောက်ပြီး နီညိုရောင် သမ်းနေသည့် နို့သီးခေါင်း

ချွန်ချွန်မျှမျှလေးတွေကို ကလိပေးနေပါတော့သည်။ ဆန့်ကျင်ဘက်လိင်၏ ကိုယ်ထိလက်ရောက် ထိတွေ့မှုမရှိသေးသော်လည်း ကေသွယ်ခမျာ ပုံတူအရသာကို ဝေမျှပြီး မှန်းဆကာ ခံစား၍ ဖီလင်တက်နေရရှာပါလေတော့သည်။

ထို့နောက် ထွန်းအောင်သည် ဆောင့်ဦးသည့် အရှိန် ပြင်းထန်လာလေလေ တစ်ဖက်ခန်းမှ အချစ်ငတ်ခဲ့ရသည့် ကေသွယ်သည်လည်း ကြမ်းလာလေလေပင်။ ထွန်းအောင်သည် ဆောင့်ကြောင့်ထိုင်၍ ဦးနေရာမှ အိ၏ ဘေးတွင် တုံးလုံးလေး လှဲကာ အိ၏ ပေါင်တစ်ချောင်းကို သူ့ခါးပေါ် သို့ မတင်ပြီး စောင်းလျက်က ဘေကန်ဖုတ်ထဲသို့ ဦးကြီးကို

လျှိုသွင်းလိုက်လေရာ . . . ။ ပေါင်တစ်ချောင်းဆင်း ပေါင်တစ်ချောင်းထောင်မို့ အားကြီးနေသော အိ၏ ဘေကန်ခေါင်းတွင်းသို့ တန်းတန်းမတ်မတ်ကြီး ဝင်သွားပါတော့သည်။

ထွန်းအောင်သည် တစ်ချက်ခြင်း လေးလေးမှန်မှန် သွင်းထုတ်ရင်း အိ၏ နို့သီးတစ်လုံး ပါးစပ်ဖြင့် ကိုက်စို့လိုက်ပြီး ကျန်နို့သီးတစ်လုံးကို ပွတ်သပ်ဆုပ်ချေ၍ ကစားလျက်ရှိပါတော့သည်။

သည်လို ပုံစံပြောင်းကာမှ ကေသွယ်အတွက် ပိုကောင်းသွားပါတော့သည်။ အိ၏ ဘေကန်ခေါင်းထဲသို့ ထွန်းအောင်၏ ဦးကြီး အရည်တပြောင်ပြောင်ဖြင့် ဝင်ထွက်နေသည်ကို အတိုင်းသား မျက်ဝါးထင်ထင် မြင်တွေ့နေရသည်မို့ စိတ်ထဲမှာ ပို၍ ပို၍ လှိုက်မောလာရပါတော့သည်။

စိတ်ထဲမှလည်း ထွန်းအောင်ကို စွဲလန်းသည်ထက် စွဲလန်းစေခဲ့ပါတော့သည်။ ထို့ပြင် သဘာဝချင်း ထိတွေ့၍ ပြင်းပြနေသော ရာဂစိတ်များကို မမှန်ကန်သော နည်းလမ်းဖြင့် ဖြေသိမ်နေသောကြောင့် ကေသွယ်ရင်တွင်းဝယ် မချင့်မရဲ ဖြစ်ပေါ်လာ၍ နှုတ်မှလည်း မဝီဝီတဝါးဖြင့် ညည်းညူသံလေးများက ခပ်သဲ့သဲ့ ထွက်လာပါသေးသည်။

ရင်ထဲမှ ကိလေသာမီး၏ လောင်မြိုက်မှုဒဏ်ကို ကေသွယ်တစ်ယောက် မရှုမလှဖြင့် လူးလူးလွန်လွန်လေး ခံစားနေရရှာပါသည်။

ထွန်းအောင်သည် ဘေးတစ်စောင်းလေး ငိုဆောင့်နေရာမှ အိ၏ ကိုယ်လုံးပေါ် သို့ တက်မှောက်ပြီး ပွဲသိမ်းတော့မည့်ဟန်ဖြင့် အနေအထားကို ကျကျနနပြင်ကာ အိကို တအားကြုံးဖက်ထားပြီး စိတ်ရှိလက်ရှိ ငိုဆောင့်နေပါတော့သည်။

အိခမျာ ထွန်းအောင်၏ ကျောပြင်ကျယ်ကြီးကို မမှီမကမ်း လှမ်းဖက်ထားရင်း အောက်မှ ကော့ကာ ကော့ကာ ကာမစည်းစိမ်ကို အပြည့်အဝ ရာနှုန်းပြည့် ခံစားလျက်ရှိနေပါတော့သည်။ နှစ်မိနစ်ခန့်အကြာတွင် ပင့်သက်ချသံများနှင့်အတူ နှစ်ယောက်သား ငြိမ်သက်လျက်ရှိတော့သည်။ ပွဲသိမ်းပြီးမှပင် ကေသွယ်မှာလည်း အပေါက်နံရံမှ မခွာချင့် ခွာချင့်နှင့် ခွာလာရလေသည်။

ခြေလက်များမှာ မသယ်ချင် ဒယ်မ်းဒယ်ိုင်ဖြစ်နေပါလေသည်။

အိပ်ယာဆီသို့ ပြန်လာပြီး ချွတ်ထားသည့် အပေါ် အင်္ကျီကိုတောင် ပြန်လည်မဝတ်ဆင်တော့ပဲ အိပ်ယာပေါ် သို့ အသာလှဲချကာ စောင်ပါးလေးတစ်ထည်ကို လွှမ်းခြုံလိုက်သည်။ သို့သော် ဝှောက်ဖုတ်ဝမှာတော့ ပုလင်းထိပ်ပိုင်းထိ တပ်ထားတုန်းပင်ဖြစ်သည်။

ထို့နောက် ပက်လက်လေးလှန် ခူးနှစ်လုံးကိုထောင်ပြီး အဖုတ်ထဲက ပုလင်းကျွတ်ထွက်မသွားအောင် ညာဖက် ဖနောင့်နှင့် ပုလင်းဖင်ကို ထိန်းရင်း ခုနက မြင်ခဲ့ရသည့် မြင်ကွင်းကို အရသာခံရင်း လက်မနှင့် လက်ညှိုးလေးနှစ်ခုက သူမ၏ ဝှောက်စေ့နီနီရဲ့ရဲလေးအား ပွတ်သပ်ကစားလျက်ရှိနေပါသည်။

ကေသွယ်သည် ဤသို့ တွေးမိလျက်ရှိပါသည်။

အိဘဝနှင့် သူမဘဝတို့ လဲလိုက်ချင်သည်။ အိတစ်ယောက် ဆုတောင်းပြည့်သလောက် သူမဘဝမှာကား နံ့ချာလှပေသည်။ သဘာဝ မဟုတ်သည့် အမာခံ ပုလင်းဝနှင့် နှစ်ပါးသွားခဲ့ရသည်ကို အာသာပြေသော်လည်း ဝှောက်ဖုတ်တစ်ခုလုံး ကျိန်းစပ်လျက်ရှိသည်။ သဘာဝ မဟုတ်တော့လည်း အနာတရ ဖြစ်ရသည်မှာ မဆန်းလေတော့ပေ။

အော် . . ကိုအောင် . . ကိုအောင် . . . .

တကယ့်ကို ယောက်ျားပီသသည့် ကိုအောင် . . သည်လို ယောက်ျားမျိုးနှင့် ဘဇာကြောင့်များ ဖူးစာရေနှုတ်က စာမင်မချယ်ခဲ့ပါသနည်း။ အော် မတရားလေစွ . . . . ကေသွယ်သည် လိုအင်ဆန္ဒ မပြည့်ဝလေတိုင်း စိတ်ထင်တိုင်း ထင်ရာစိုင်းနေပါလေသည်။

ကေသွယ်သည် ထွန်းအောင်နှင့် ပတ်သက်သမျှ အကောင်းမြင်နိုင်သမျှ သူ့ယောက်ျား ညှိမောင်နှင့် ပတ်သက်သမျှကိုမူ မကောင်းသာ မြင်မိလေသည်။

မှတ်မိနေပါသေးသည် . . . .

မကြာခဏ တွေ့ကြုံခဲ့ရသည့် သူတို့၏ အိပ်ယာဝင် ဇာတ်လမ်းလေးများကပင် မိမိ၏ စိတ်အစဉ်ဝယ် တရေးရေးဖြင့် ပေါ်ပေါက်လာခဲ့ပါသေးသည်။

အိပ်ယာဝင်ပြီးဟော့ဆိုလျှင် ကိုညှိမောင်တစ်ယောက် မူးလာတတ်သည်သာပင်။ ကေသွယ်ကို မချော့ မမြူ လိုရင်းကိုသာ ယူတော့သည်။ ကေသွယ်၏ ထမီကို လှန်၍ ဝှောက်ပတ်ကို ကြမ်းကြမ်းတမ်းတမ်း တက်၍ခွပြီး ငိုဆောင့်တော့သည်။ တစ်ခါတစ်လေ မူးမူးရှူးရှူးနှင့်မို့ အပေါက်မတည့် ထိုးချင်ရာထိုး ဆောင့်ချင်ရာဆောင့် ချော့မြူ မြူဆွယ်ခြင်းမရှိသည်မို့ ကေသွယ်ခမျာမှာ သေမလောက် နာရှာသည်။

“အို . . အမေ . . ကိုညှိမောင် ရှင်ဘယ်လိုလူလဲ တကယ့်ကာမ ဘီလူးပါလား ကျမကိုများ နည်းနည်းပါးပါး ညှာတာပါဦးလားရှင်”

“အိုး . . အိုး . . ဘာညှာနေမှာလဲ မင်းက ငါ့မိန်းမ . . ငါက မင်းရဲ့ယောက်ျား အထူးသဖြင့် မင်းက ငါ့ရဲ့ ကာမပိုင်မယား ၊ မင်းကာမကို ငါပိုင်တယ် ငါလုပ်ချင်သလို လုပ်မယ် အေး ငါ မလုပ်ချင်ပေမယ့်လည်း မင်းက ခံချင်တယ်ဆိုရင်ပြော ငါ့မှာ လုပ်ပေးရမယ့် ဝတ္တရားရှိတယ် ဒီလိုအဖြစ်မျိုးရောက်အောင် မင်းက မင်းရဲ့ဘဝနဲ့ ရင်းနှီးရယူခဲ့သလို ငါကလည်း ငါ့ဘဝကို မြဲပြန်ထားရတာပါ ကေသွယ် အတူတူပါပဲ အရှုံးအမြတ် မတွက်ပါနဲ့ကွာ”

သည်သို့ ရင့်သီးစွာ ပြောတတ်သည့်အပြင် သူလိုချင်သည့် ကာမစည်းစိမ်ကို အရယူပြီး နှစ်ခြိုက်စွာ အိပ်ပါတော့သည်။ ကေသွယ်တို့ မိန်းကလေးများ ပန်းကလေးများသာတည်း . . . .

ပန်းများသည် မည်မျှပင် ကြမ်းတမ်းခက်မာသည်ဆိုစေဦး သဘာဝကိုက တယုတယ ပြုစုပျိုးထောင်မှသာ ရှင်သန် ဖွံ့ထွားစမြဲ မဟုတ်ပါလား . . . .

ယခုလည်း ကေသွယ်လိုချင်သည်က ကြင်နာမှု၊ ယုယမှု . . ရရှိနေသည်က စိမ်းကာမူ ရက်စက်မှု အဓမ္မမှု။ ကေသွယ် စာနာကြည့်မိ၍ ထိုလူသားနှစ်ဦးကို ယှဉ်ကြည့်မိပါသည်။

ထွန်းအောင်သည် အိ၏ နို့သီးလေးများကို ကိုင်တွယ်ပွတ်သပ် ချေပေးနေသည်မှာ ကြင်ကြင်နာနာ ယုယုယယ ညင်သာစွာဖြင့် ကာမခလုတ်ကို ဖြေးဖြေးချင်း ဖြုတ်ယူနေပါသည်။ အိ၏ မျက်နှာသည်လည်း နာကြင်ဟန်မရှိ ပီတိအဟုန်သာ လွှမ်းနေသည်။ ဆွဲဆောင်နေသည့် ကာမခလုတ်များကို စိမ်ပြေပြေ ဖွင့်ဟ၍ ပေးနေခြင်းကို လှိုက်လှိုက်လှဲလှဲ စည်းစိမ်ရစ်ကာ ကာမ၏ အရသာကို မြိန်မြိန်ကြီး အမြိန်သား ခံစားနေရှာပါသေးသည်။

ကေသွယ်ယောက်ျား ညှိမောင်ကတော့ ဤသို့မဟုတ်ပါလေ။ ကေသွယ်၏ နို့တစ်စုံကို ဆွဲညှစ်ပွတ်ချေပစ်နေသည်မှာ ပြတ်ထွက်သွားမလား မှတ်ရလောက်အောင် နာကြင်လွန်းလှပေသည်။ ကြင်နာမှု စာနာမှု လုံးဝမရှိပါပေ။

ယောက်ျားများအဖို့ ဦးသည် အဓိက ဖြစ်နေသလို မိန်းမများအတွက် နို့သည် အခရာပါပေ။ ဒါကြောင့်မို့လည်း . . .

ကြမ်းတမ်းစွာ လုပ်ကိုင်နေမှုကြောင့် ကေသွယ်ခမျာ မျက်ရည်အရွှံသားဖြင့် ဒုက္ခပင်လယ်ကြောထဲတွင် နှစ်ဝဲလျက် ရှိနေရှာပါတော့သည်။

အကဲခတ်နေသည့် အဖြစ်ကိုတော့ဖြင့် သူ့သတိမထားမိပါချေ။

“ကိုအောင် . . .”

ကေသွယ်က နာမည်ကို ခေါ် ရင်း ငေးမောနေသည့် ထွန်းအောင်ကို အလန့်တကြား ဖြစ်စေရန်အတွက် စားပွဲခုံကို လက်ဖြင့် ပုတ်လိုက်လေသောအခါ

“အသွယ် . . . အဲ . . . အဲ . . . ဗျာ . . . လန့်လိုက်တာ မသွယ်ရာ တကယ်ပါပဲ . . .”

“ဘာတွေများ ဒီလောက်တောင် တွေးနေရတာလဲ ရှင်ရယ် အိကို တစ်ယောက်တည်း ဈေးထဲ လွှတ်ရတာ စိတ်မချလိုလား”

“မဟုတ်ပါဘူး အိက လိမ္မာပါတယ် အိကို စိတ်မချစရာ မရှိပါဘူး ကျွန်တော့်ကိုကျွန်တော်သာ အို . . . မဟုတ်ပါဘူး ကျွန်တော် ဘာတွေ လျှောက်ပြောမိနေပါလိမ့်”

ကေသွယ်သည် ပါးစပ်လေးကို လက်ကလေးနှင့် ကာပြီး ချစ်စဖွယ် အမူအယာ ဖန်တီးကာ တခစ်ခစ်ရယ်မောနေလေသည်။ ထွန်းအောင်သည် ရှက်ရှက်နှင့်ထကာ မီးဖိုထဲသို့ ဝင်သွားပြီး ဘီရိုထဲတွင် ဆေးဝါးအဖြစ် သုံးစွဲရန် ဆောင်ထားသော ရမ်ပုလင်းက အဆင်သင့်ရှိနေပါသည်။ မတည်ငြိမ်သည့်စိတ်ကို ဆေးရည်စိမ်ပစ်လိုက်ပါတော့သည်။

ရမ် တူးပက်မှု ဝင်သွားသည်ဆိုလျှင် တစ်ကိုယ်လုံးရှိ သွေးကြောများမှ သွေးလည်ပတ်နှုန်းများ မြန်လာပါသည်။ ရင်ထဲရှိ နှလုံးခုန်သံအား အပြင်ဖက်မှနေ၍ အတိုင်းသား ကြားနေသည်ဟုပင် ထင်မှတ်ရပါသည်။ ကဲ . . . ဘာဖြစ်လဲ ကေသွယ်ကို ဘာလို့ကြောက်နေမှာလဲ သူကျေနပ်ရင် -ောက်ဖုတ်ကွဲအောင် လုပ်တော့ ဘာဖြစ်လဲ သူ့ကိုယ်သူ့အားပေးရင်း ဧည့်ခန်းသို့ ထွက်လာပြန်ပါသည်။

ကေသွယ်ထိုင်နေသေးသည့် နှစ်ယောက်တွဲ ကုလားထိုင်ပေါ် တွင် ခပ်တည်တည် ဝင်ထိုင်လိုက်ပါသည်။ ကေသွယ်ထံမှ အကောင်းစား ရေမွှေးနံ့နှင့် ကိုယ်သင်းရနံ့တို့က ထွန်းအောင်၏ နှာဝသို့ လာရောက်ကလိနေပါတော့သည်။ အမွှေးနံ့သည် ရာဂဆင်မုန်ကို ထိုးဖွင့်နေသည့် သော့တန်ကလေးနှင့် တင်စားချင်ပါသည်။

“ခုနက စကားဆက်ပါဦး ကိုအောင်ရဲ့ ကျွန်တော့်ကိုကျွန်တော်သာ ဘာဖြစ်လဲ စိတ်မချတာပါ . . . လား . . . ဟုတ်လား . . .”

ကေသွယ်က ဘေးနားကပ်ထိုင်နေသော ထွန်းအောင်ကို ဂရုမထားလေတော့။ သာယာကြည်နူးမှု အပြည့်ရှိသည့် စိတ်အစဉ်ဝယ် အနိုင်ယူ လွှမ်းမိုးသွားပါပြီ . . . မသင့်တော်သည်ဟူ၍လည်း ဂရုမစိုက်နိုင်တော့ချေ။ ထွန်းအောင်ကိုသာ ပြန်လည်နောက်ပြောင်နေတော့ရာ ထွန်းအောင်မှာလည်း ချော်လဲ၍ ရောထိုင်လိုက်ရချေလေပြီ ဖြစ်သည်။

“ဟုတ်တယ် ကေသွယ် ကျွန်တော့်ကိုကျွန်တော်သာ စိတ်မချတာပါ ဒါကလည်း ရှင်းပါတယ်။ လှလွန်းတဲ့ မိန်းကလေး တောင့်လွန်း ပြောင့်လွန်းလှတဲ့ မိန်းကလေးတစ်ယောက်နဲ့ နေ့စဉ် ရက်ဆက် လက်ပွန်းတတီး နေရတော့ ဟဲ . . . ဟဲ . . . ဟဲ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းပဲ ဆိုကြပါဆိုနော် ကျွန်တော်ရဲ့ မွေးရာပါ စိတ်ရိုင်းတွေကို ကျွန်တော် ချွန်းမအုပ်နိုင်တော့လို့ပါပဲ” ထွန်းအောင်သည် ပြောပြောဆိုဆိုပင် ကေသွယ်၏ ကိုယ်လုံးတောင့်တောင့်ဖြောင့်ဖြောင့်လေးကို စွေ့ကနဲ ဆွဲပွေ့ကာ ရင်ခွင်ထဲသို့ ဆွဲသွင်းပြီး နှစ်နှစ်မြိုက်မြိုက် . . . ။

မက်မက်မောမော . . . ။

ကြင်ကြင်နာနာ . . . ။

ယုယုယယ . . . ။

အထပ်ထပ် အခါခါ နမ်းရှိုက်လျှက်ရှိနေပါတော့သည်။

“အို . . . အို . . . ကိုအောင် . . .”

ကေသွယ် စကားမဆုံးမီမှာပင် ထွန်းအောင်၏ ထူထဲသော နှုတ်ခမ်းထွေးကြီးက သူမ၏ နီတျာတျာ ရဲရဲတွတ်နေသည့် နှုတ်ခမ်းပါးလေးအစုံအား ဂဟေဆက်လိုက်သည်မို့ အောင့် ဟူသော အသံနှင့်အတူ တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်သွားရပါတော့သည်။ ထွန်းအောင်သည် နှာခေါင်းဖြင့် နေရာအနှံ့ နမ်းရှို့၍ နေလေသည်။ ထိုနောက် နှုတ်ခမ်းကို စုပုံယူနေပြီးမှ မိမိ၏ လျှာဖျားကလေးမှတဆင့် သူမ၏ လျှာဖျားလေးကို စမ်းသပ်ထိတွေ့စေ၍ ကလိနေသေးသည့်အပြင် လွတ်လပ်နေသေးသည့် လက်နှစ်ဖက်အစုံကလည်း သူမ၏ တစ်ကိုယ်လုံးရှိ ကာမခလုတ်များကို မျှော့သွေးစမ်းသလို တရွရွ ပွတ်သပ်ပေးနေပါတော့သည်။

ကေသွယ်ခမျာ သန်မာသည့် လက်မောင်းများဖြင့် ရစ်ပတ်ထားသည်မို့ ထွန်းအောင်၏ ရင်ခွင်ကျယ်ကျယ်ကြီးထဲတွင် မလူးသာ မလွန့်သာ (လူးသာ လွန့်သာလျှင်လည်း လူးလွန့်မည် မဟုတ်ပါချေ)။ အချစ်၏ ရမ္မက်ကွန်ချာလောကထဲတွင် ထိတွေ့မှု ဆုံစည်းမှု သာယာကြင်နာမှုတို့၏ ဝဲဂယက်ထဲတွင် မရုန်းသာ မလွန့်သာ ဖြစ်နေရပြီမို့ ရာဂပိုးများ၏ တောင်းဆိုမှု ဆန္ဒရမက်တို့ကို ဆန့်ကျင်မှု မပြုရနိုင်ပါတော့ပေ . . . ။

ကေသွယ်ကလည်း သူမ၏ လက်ချောင်းသွယ်သွယ်လေးများက ထွန်းအောင်၏ လည်ပင်းနှင့် ဦးခေါင်းကို ပွတ်သပ်လျှက် ရှိနေပါတော့သည်။ သုံးမိနစ်ခန့်ကြာ ပွတ်သပ်နမ်းရှို့ပြီးကြသောအခါ ထွန်းအောင်သည် ကေသွယ်ကို လွတ်လိုက်ကာ အိမ်ရှေ့ ဖိနပ်ချွတ်တွင် တံခါးဂျက်သွားထိုးပိတ်လိုက်ပါတော့သည်။

“သွယ်ရယ် ထလေ . . . သွားစို့ . . .”

“ဟင့် . . . အင့် . . . ဘယ်သွားမှာလည်း ကိုအောင်ရယ် ဒီမှာပဲ နေရအောင်ကွယ် . . . နော် . . .”

ကေသွယ်သည် အိမ်၏ မျက်နှာလေးကို မြင်ယောင်မိပြီး ဝေခွဲမရဟန်ဖြင့် ငြင်းဆန်မှု ပြုနေပါသေးသည်။ သို့သော် . . . “ထွက်ပြီးသား ဆင်စွယ် ပြန်ဝင်တယ်လို့ ရှိရိုး ထုံးစံမဟုတ်ပေ” ဆိုသည့်စကားအတိုင်း ထွန်းအောင်သည် ဘာမှ မပြောတော့ပေ။ ကေသွယ်၏ ကိုယ်လုံးလေးကို စွေ့ကနဲ ပွေ့ချိုကာ အခန်းတွင်းသို့ ဝင်သွားပါတော့သည်။ ကေသွယ်တစ်ယောက်ကမူ ရင်ဖိုမောကာ ယက်ကန် ယက်ကန်ဖြင့် ထွန်းအောင်၏ ရင်ခွင်ကြားဝယ် အားမတန်

မာန်လျှော့ခဲ့ရသည့်ဟန်ဖြင့် အချစ်၏ စစ်မျက်နှာသစ်တစ်ခု ဖွင့်လှစ်ရန် ရှေ့ပြေးပွိုင့်အဖြစ် လိုက်ပါသွားပါတော့သည်။
“အို ကိုအောင်ရယ် မှားလိမ့်မယ် ကိုအောင် . . မကောင်းပါဘူးကွယ် . . အိမ်မျက်နှာကို ထောက်ပါဦးနော် . . ”

“နောက်မှ ကြည့်ရှင်းပါတော့ ကေသွယ်ရယ် လောလောဆယ် အိနဲ့ ဘာမှ ပြဿနာ မဖြစ်သေးပါဘူး မရောက်သေးတဲ့ ဘေးတွေ တွေးပူနေတာက လူမိုက်ဆန်လွန်းပါတယ် အခု အကိုအောင်တို့ ကြုံနေရတဲ့အဖြစ်ကို အကောင်းဆုံးဖြစ်အောင် ဘယ်လို အသုံးချရမလဲ ဆိုတာကိုပဲ အရင်ဆုံး ဖြေရှင်းသင့်တယ် ထင်ပါတယ်” ဟု ပါးစပ်ကလည်း ပြောရင်း . . . ထွန်းအောင်သည် ကေသွယ်ကို ကုတင်ပေါ် သို့တင်လိုက်ပြီး သူ့ပါလှဲချလိုက်ပါသည်။ ထို့နောက် ဝတ်ထားသော ဘလောက်စ်အင်္ကျီမှ ဇစ်ကို အလျင်အမြန် ဆွဲဖြုတ်ချလိုက်ပြီး အခုအခံမပါပဲ ဝတ်ထားမှုကြောင့် ဘလောက်စ်အင်္ကျီ ချွတ်လိုက်သည်နှင့် တပြိုင်နက်တည်းမှာပင် ဝါဝင်းနုနယ်သော အသားစိုင်းများက သူ့ထက်ငါ အလှအယက် တိုးစေ့၍ ထွက်ပေါ် လာတော့သည်။

ထွန်းအောင်သည် မြင်တွေ့နေရသည့် မြင်ကွင်းကို မမှိတ်မသုန် ငေးမောကြည့်ရှုနေမိပါတော့သည်။ မိန်းမတွေထဲမှာ သူမ၏ မိန်းမဖြစ်သူရဲ့ နို့သားလျှင် အကြီးဆုံး အတောင့်ဆုံး အလှဆုံးဟု သတ်မှတ်ထားခဲ့ပေမယ့် . . . .

သို့သော် ယခုလို မျက်မြင်ကိုယ်တွေ့ မြင်လိုက်ရသည့် ကေသွယ်၏ နို့နှစ်လုံးတို့သည် စိတ်တိုင်းကျ ထုဆစ်ထားသည့် ပန်းပုလက်ရာကောင်းတစ်ခုနယ် ကြီးမားသော နို့နှစ်လုံးသည် လုံးဝန်းဝိုင်းစက်၍ ဘောကန်သည့် ဘောလုံးကွင်းကြီးတမျှ ရှိနေပါတော့သည်။

ထိုသောအခါတွင် ထွန်းအောင်၏ စိတ်များက မထိန်းနိုင် မသိမ်းနိုင်ပါလေတော့ချေ။ ဖိုနှင့်မ ထိတွေ့မှု၏ လျှပ်စစ်လိုက်သည့်သဖွယ် နို့နှစ်လုံးကို သူ၏ လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် အားပါးတရ ညင်သာစွာ ချေမွပေးနေလိုက်ရာ နို့သီးခေါင်းလေးကိုလည်း ပါးစပ်ဖြင့် ကိုက်ပေးနေပါတော့သည်။

ထို့ပြင် ဝတ်ထားလျှက်ရှိနေသည့် ချည်လုံချည်ပါးလေးကို ဆွဲချွတ်လိုက်သောအခါတွင် အမွှေးတမျှင်မှ မရှိသည့် ဧကန်ဖုတ်ကလေးသည် ဖားပြုတ်သဏ္ဍာန် မို့မို့ဖောင်းဖောင်းကလေးကို တွေ့မြင်လိုက်ရပါသည်။ အလယ်တည့်တည့်တွင် ဧကန်စေ့နီနီရဲရဲလေးနှင့် ဧကန်ဖုတ်အကွဲကြောင်းလေးတစ်ခုက အရိုက်အရာတစ်ခု၏ အရှင်သခင်သဖွယ် တင့်တင့်တယ်တယ်ဖြင့် မင်းမူနေလျှက် ရှိနေပါတော့သည်။

မိန်းမတွေမှာ ဧကန်ဖုတ်ပါရှိကြောင်း သိရပေမယ့် ဧကန်ဖုတ်တိုင်းတော့ မတူညီကြပါလေ . . . .

အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် အိ၏ ဧကန်ဖုတ်သည် ရှည်ရှည်မျောမျော သဏ္ဍာန်ရှိ၍ ဧကန်ဖုတ်ခေါင်းဝက အနည်းငယ်ကျယ်သည်ဟု ထင်မှတ်ရပါသည်။ ယခု ကေသွယ်၏ ဧကန်ဖုတ်သည် ကိုယ်ခန္ဓာက တောင့်သည် ဖြောင့်သည်ဆိုပေမယ့် သူမ၏ ဧကန်ဖုတ်ကတော့ ဝိုင်းပြီး မို့မို့ဖောင်းဖောင်း သဏ္ဍာန်ရှိစေ၍ ဧကန်ဖုတ်ဝက အနည်းငယ် ကြပ်တည်းနေမည်ဟု ခန့်မှန်းရလေသည်။

သို့သော် မိန်းမများ၏ ဧကန်ဖုတ်များသည် သဏ္ဍာန်ကွဲခြားမှု ပြောင်းလဲနေသည်ဖြစ်ပါစေ ထွန်းအောင်၏ စိတ်အဖို့ ကတော့ လက်လွတ်မခံနိုင်တော့ပါလေ။ ပုံစံတစ်မျိုးဖြစ်နေသည်ဆိုတော့ တစ်မျိုးစီခံစားရမည့် အတွေ့ထူးကိုတော့ဖြင့် ရင်လှိုက်မောလှိုင် ခံစားကြည့်ချင်ပါသေးတော့သည်။

ကေသွယ်သည် အိ၏ မျက်နှာကို မြင်ယောင်မိ၍ မသင့်လျော်သောကြောင့် ငြင်းဆန်မှုတွေ ပြုနေရသော်လည်း ကြင်ကြင်နာနာ ယုယုယယဖြင့် သူမ၏ ကာမခလုတ်များကို ဖြေးညှင်းစွာဖြင့် ဖွင့်ဟပေးနေမှုကြောင့်လည်း မိမိဘဝ တစ်ခုလုံးအတွက် အလိုအပ်ဆုံးသော ကွက်လပ်လေးတစ်ခုကို ဖြည့်ဆည်းပေးနေသည့်အတွက် တောင့်တခဲ့ရသော ဆန္ဒရမက်များ ယခုမှပင် ပြည့်ဝတော့မည်မို့ အလိုက်သင့် ငြိမ်သက်၍ ခံစားရတော့မည့် ကာမအရသာတို့အတွက် ရင်မောစွာဖြင့် စောင့်မျှော်နေပါတော့သည်။

ထို့ပြင် ထွန်းအောင် အသင့်လုပ်နိုင်ရန်အတွက် သူမသည် စေ့ထားလျက်ရှိသော ပေါင်နှစ်လုံးကို အသင့်တော်ဆုံးဖြစ်နိုင်သည့် အနေအထားရောက်အောင် ကားပေးထားပြီး ရင်အစုံကိုလည်း မို့သည်ထက်မို့အောင် မောက်သည်ထက်မောက်အောင် ပိုမို၍ ကော့ထားမိရက်သား ဖြစ်နေပါတော့သည်။

ထွန်းအောင်သည် နို့လေးနှစ်လုံးကို ချေမွရင်း ပါးစပ်ကလည်း အငမ်းမရ စို့ပေးနေရင်းကပင် ကေသွယ်၏ ဖေါင်းမို့ အိစက်လွန်းနေသည့် ဧကန်ဖုတ်ပြင်တစ်ခုလုံးကို ဖွဖွရွရွလေး ကိုင်ပေးနေပြီးမှ ဧကန်ခေါင်းဝထဲသို့ လက်ညှိုးထိုးထည့်ကြည့်မိပါသည်။ ကာမ၏ လှုံ့ဆော်မှုကြောင့် အရည်ကြည်လေးများ ရွှဲရွဲစိုစိုနေခဲ့သော်လည်း ဧကန်ဖုတ်ခေါင်းဝမှာ ကျဉ်းနေသောကြောင့် မိမိအတွက် စိတ်ကြိုက်တွေ့စေမည်ကို သတိထားမိလေသည်။

ကေသွယ်သည် ဤကဲ့သို့သော အကြင်နာမျိုးကို မျှော်လင့်ခဲ့ရသည်မှာ ကြာပြီဖြစ်သည်မို့ အသက်ရှုမှားမတတ် ခံစားနေမိပါသည်။ ထွန်းအောင်ကို မမှီမကမ်းနှင့် ဖက်ထားရင်းက ကျယ်ပြန့်လှသည့် ကျောပြင်ကျယ်ကြီးကို နူးညံ့သော လက်ချောင်းလေးများဖြင့် ပွတ်သပ်ကာ . . .

“ကို . . ကိုအောင်ရယ် . . အဟင်း . . ဟင့် . . ချစ် . . ချစ်တယ် . . ကိုအောင်ရယ် . . ချစ်တယ်နော် . . အဟင်း . . ဟင်း . . ဟင်း . . ”

ကေသွယ်ထံမှ အဆက်မပြတ် ညည်းညူသံလေးများ မသံမကွဲ ပြောဆိုသံလေးများမှာ အဆက်မပြတ် ထွက်ပေါ် လာပါသည်။ ထို့ပြင် ကာမ၏ ရာဂခလုတ်များကို ပြင်းပြင်းထန်ထန် ကျွမ်းကျွမ်းကျင်ကျင်ဖြင့် နှိုးဆွပေးနေမှုကြောင့် အတွက်လည်း ကေသွယ်၏ ဧကန်ဖုတ်ပြင် တစ်ခုလုံးတွင် ကာမအရည်ကြည်များဖြင့် ရွှဲရွဲစိုနေလျက် ရှိနေပါတော့သည်။ ထို့ကြောင့် ဆန့်ကျင်ဖက် လိင်နှစ်ဦးတို့သည် ရာဂ၏ ရမက်မီးများက ဒီရေအလား အရှိန်အဟုန် ပြင်းထန်စွာဖြင့်

တောက်လောင်မှုကြောင့် သွေးသားများ၏ ဆန္ဒတောင်းဆိုမှုများကို တားဆီးနိုင်ခြင်းမရှိတော့သည့်အတွက် . . . ။ ထွန်းအောင်သည် အသင့်ပြင်ဆင်ထားသည့် ကာမပွဲတော်ကြီးအား အဆီကိုစုပါ အသားကို မျိုချပစ်တော့မည့်လေအလား .. ကေသွယ်၏ ကိုယ်လုံးပေါ် သို့ တက်မှောက်ကာ တင်တင်တင် တစ်စပ်စပ်ဖြင့် လှုပ်ရှား ရမ်းခါနေသည့် ဦးကြီးအား လက်တစ်ဖက်ဖြင့် ထိန်းကိုင်ရင်း ဝောက်ဖုတ်ခေါင်းဝဆီသို့ တော့ထားပြီး အနည်းငယ် အားစိုက်၍ ဆောင့်သွင်းလိုက်ပါတော့သည်။

“အို . . . အမေ . . . ကျွတ် . ကျွတ် . . . ကျွတ် .အားအား နာလိုက်တာ ကိုအောင်ရယ် . . . ပြေးပြေးသွင်းပါနော် . . . နော်လို့” ထွန်းအောင်သည် ထိပ်ပိုင်း ဒစ်လောက်ထိသာ ဝင်သွားသော ဦးကြီးအား ဆက်လက်မသွင်းစေပဲ ခဏရပ်ထားလိုက်ပါသည်။ တစ်ခု ထူးခြားသည်မှာ ကေသွယ်၏ ဝောက်ဖုတ်လေးသည် မိုမိုပေါင်းပေါင်း ဝိုင်းစက်နေသည့်အတွက် ဦး၏ အရည်ပြားနှင့် ဝောက်ဖုတ်လေးမှာ ထိတွေ့မှုရှိနေခြင်းကြောင့် ထူးကဲသော အရသာကို မြိန်မြိန်ယှက်ယှက်ကြီးကို ခံစားနေရပါတော့လေသည်။ ထို့နောက် စက္ကန့်ပိုင်းလောက်မျှ ကြာသောအခါတွင် ထည့်ထားသည့် အရှိန်သည် လုံးဝနာကျင်မှု မရှိတော့ကြောင်း သိရသည့်အတွက် ထွန်းအောင်သည် ကေသွယ်၏ ပခုံးနှစ်ဖက်ကို ဆွဲကာ အပြီးအဆုံးအထိတိုင်အောင် ဝောက်ဖုတ်ထဲသို့ ဝင်စေရန် လေးငါးချက်ခန့်မျှ ဆက်တိုက်ပင် ဆောင့်သွင်းလိုက်ပါတော့သည်။

“အို . . . ကိုအောင်ရယ် . . . ”

“ရင်ထဲ တစ်မျိုးကြီးပဲကွယ် ရင်ခေါင်းထဲထိ ရောက်သွားသလိုပဲ ဟင့် . . . ဟင့် . . . ”

ကေသွယ်သည် လိုအပ်နေသည့် ကွက်လပ်ကို ဖြည့်ဆီးမှုအား မက်မက်မောမောဖြင့် ခံယူနေသော်လည်း သူမ၏ ဝောက်ဖုတ်ဝနှင့် သူ၏ အဆမတန် ကြီးမားသော ဦးကြီး၏ ကြပ်ကြပ်တည်းတည်း ဝင်ရောက်ဖြည့်ဆီးမှုကြောင့် မချိမဆန် ခံယူနေရင်းက မျက်နှာလေးရှုံ့မဲ့လျက် အားတင်း၍ အံ့ကြိတ်ခံနေရှာပါသည်။

“ကေသွယ် . . . နာသေးလားဟင်”

“နည်းနည်းတော့ နာသေးတယ် ကိုအောင်ရယ် ဒါပေမယ့် ကေသွယ်ကို အားမနာပါနဲ့နော် ကိုအောင်ရဲ့ စိတ်ထဲမှာရှိသမျှ လုပ်ချင်သလိုလုပ်နိုင်ပါတယ်ကွယ် . . . ”

ကေသွယ်သည် ကြပ်တည်းစွာ ဝင်ရောက်နေမှုကြောင့် ဝောက်ဖုတ်ဝတွင် နာကျင်နေသေးသော်လည်း ကာမ၏ အရသာကို ကြင်ကြင်နာနာဖြင့် ဖွင့်ဟပေးနေသော ထွန်းအောင်၏ ကျွမ်းကျင်မှု လောင်းရိပ်အောက်တွင် ပျောက်ကွယ် လွတ်ထွက် သွားမည်ကို စိုးရိမ်သည့်အလား နာကျင်သည့်ဒဏ်ကို ဖုံးလွှမ်းသွားစေပြီး ကောင်းသည့် အရသာကို နှစ်နှစ်မြိုက်မြိုက် ခံစားစေရေးအတွက် အငမ်းမရ ပြန်လည်ဖြေကြားနေမိပါတော့သည်။

“ကေသွယ် မနာတော့ဘူးဆိုရင် ကိုအောင် တအားဆောင့်လိုက်တော့မယ်နော် ကေသွယ် ကျေနပ်တဲ့အထိ လုပ်ပေးမယ်နော်”

“ကောင်းပါပြီ ကျေးဇူးပါပဲ ကိုအောင်ရယ် ကိုအောင်သဘောကျအတိုင်းထိ အားရအောင်သာ လုပ်ပေးပါတော့ကွယ် . . . နော် . . . ”

ထွန်းအောင်သည် ကာမစည်းစိမ် အရသာကို နှစ်ဦးနှစ်ဖက်လုံး အပြည့်အဝ ခံစားနိုင်ရေးအတွက် စိတ်တူကိုယ်တူ ညှိနှိုင်းမှု ရပြီးသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက်တည်းမှာပင် . . . ကေသွယ်၏ ဝောက်ဖုတ်ထဲတွင် အဆုံးထိ ထိုးထည့်ထားပြီးသော ဦးရည်ကြီးကို ဒစ်ဖျားထိအောင် ပြန်လည်ဆွဲနှုတ်လိုက်ပြီး အင်တိုက် အားတိုက် ဆက်ကာဆက်ကာ ဆောင့်၍ ဦးနေပါတော့သည်။ ကေသွယ်၏ ဝောက်ဖုတ်ဝတွင် အနည်းငယ် ကြပ်နေသည်။ လေဝင်လေထွက်သည် ရှူးကနဲ ထွက်ပေါ် လာရသည်မို့ ဝောက်ဖုတ်ထဲသို့ ဦးဝင်သွားတိုင်း ပြန်ထွက်လာတိုင်းတွင် ဖွတ် . . . ဘွတ် ဘွတ် ဟူသော အသံစုံတွေ မြည်ဟီး၍ လာနေပါတော့သည်။

ကေသွယ်ကလည်းမခေပါ။ ၎င်းပျော့တုံးကြီးလို မနေရှာအားပါ။ အောက်မှနေ၍ ထွန်းအောင်ကို တင်းကြပ်စွာ ဖက်ထားရင်း အပေါ် မှ လိုးဆောင့်ချက်များနှင့် အညီ အချက်ကျကျ စည်းဝါးမှန်ကန်စွာဖြင့် ဖင်ကြီးကို ကော့ပေးနေသည့်အပြင် ဦးရသည့်အရသာ ပိုမို၍ ကောင်းမွန်စေရန်အတွက် ကြီးမားသော ဖင်အစုံကို စကော့ဝိုင်းသဖွယ် လှည့်ပေးနေချိန်အတွင်းမှာပင် ရံဖန်ရံခါလည်း ဝောက်ဖုတ်ဝ၏ ဘေးနှုတ်ခမ်းရှိ ကြွက်သားများကလည်း ဦးကြီးကို တအားဖျစ်ညှစ်၍ စုပ်ပေးနေပြန်ပါသည်။ ထွန်းအောင်သည် ဝောက်ဖုတ်ဝ အပေါက်ထဲသို့ လုပ်ရတာခြင်းအတူတူ . . . ကေသွယ် ၏ ဖေါင်းဖေါင်းအိအိ ကျဉ်းကျဉ်းကြပ်ကြပ်လေး ဝောက်ဖုတ်လေးကို လုပ်နေခြင်းမှာထူးကဲသည့် အရသာတစ်မျိုးကို မက်မက်မောမော ခံစားနေရသည်မို့ ကေသွယ်အပေါ် ၌ ယခင်ကကဲသို့ မဟုတ်ပဲ တစ်မျိုးစိတ်ဖြင့် စွဲလန်းနေမိပါတော့သည်။

ကေသွယ်သည် ကြီးမားသော ကိုယ်လုံးကြီးနှင့် ဖိထားရင်း အင်တိုက်အားတိုက် ဝင်ချီထွက်ချီ အချက်မှန်စွာဖြင့် ဦးဆောင့်နေသည့် ဒဏ်ကြောင့် မချိမဆန် ဝေဒနာ ခံစားနေရသည့်အပြင် အသက်ရှူပါ ကြပ်လာတော့သည်။

“ကိုအောင်ရယ် နည်းနည်းလေး ကြွပေးပါဦးနော် ကေသွယ် အသက်ရှူကြပ်နေလို့ပါ”

“ကောင်းရဲ့လား ကေသွယ် . . . ”

“ကောင်းတာပေါ့ ကိုအောင်ရယ် . . . ကောင်းလွန်းလို့လည်း ကိုအောင်ကို အသည်းစွဲနေရပြီ ရှင်ရဲ့ . . . ”

“ဟဲ ဟဲ အရိုးကွဲအောင် စွဲနေရင်လည်း အောင်က ဒီထက်မက ကောင်းအောင် ဦးပေးရဦးမှာပေါ့ကွယ်”

ထွန်းအောင်သည် ဖိကပ်ထားသော ကိုယ်လုံးကြီးကို အပေါ် သို့ကြွ၍ လက်နှစ်ဖက်ကို ကေသွယ်၏ ဘေးတစ်ဖက်ဆီသို့ ထောက်ထားပြီးလျှင် အားရပါးရ ဆက်၍ ဆက်၍ လိုးဆောင့်နေပါတော့သည်။

ကေသွယ်သည် ထွန်းအောင်၏ နဖူးမှ ချွေးစလေးများကို လက်ကိုင်ပုဝါလေးဖြင့် တယုတယ သုတ်ပေးလျက်ရှိသည်။

နံနက်ခင်း တက်နေကြောင့် အိုက်စပ်စပ် အရသာနှင့် ရမက်လေကြောင့် ထွက်ပေါ် လာသည့် ရွေးစေးများက ရောပြွန်းနေသည်မို့ ရွဲနစ်လျှက် ရှိနေပါတော့သည်။

“ကိုအောင်ရယ် မော့ပြီလားဟင် ခဏနားဦးလေ ကေသွယ်တော့ ဒီလို အရသာမျိုး ဒီတစ်ကြိမ်တည်းမှာ အာသာပြေအောင် ခံစားနေရလို့ ရှင့်ကို သိပ်ချစ်သွားပြီကွယ်”

ကေသွယ် လက်နှစ်ဖက်ထောက်လျက် အင်တိုက်အားတိုက် ဆောင်ဦးနေသော ထွန်းအောင်အတွက် အမောပြေစေရန်အတွက် အနားယူပါစေရန် တိုက်တွန်းနေသော်လည်း သူမ၏ ဖင်ကြီးတစ်စုံကမူ အငြိမ်မနေနိုင်အားပါချေ။ အပေါ် မှ ဆောင့် ဦးချက်နဲ့အတူ စည်းချက်ညီညီဖြင့် ကော့ကာ ဝိုင်းကာပေးနေလေသည်။

“ကေသွယ်ရယ် ဒီနည်းက လက်သိပ်ညောင်းတာပဲ ကိုယ်တို့ နောက်တစ်မျိုး ပြောင်းပြီး လုပ်ကြရအောင်နော် . ”

“ကိုအောင်ရဲ့ သဘောတစ်ခုပါကွယ် စေလိုရာသာပေါ့ ကိုအောင် အကြိုက် ဖြစ်ရပါစေမယ်နော်”

ထွန်းအောင်သည် ဆောင့်၍ ဦးနေခြင်းမှ ရပ်လိုက်ပြီးလျှင် သူမ၏ ကိုယ်လုံးလေးပေါ် မှ လှိုမိဆင်းလိုက်လေသည်။

—ောက်ဖုတ်ထဲမှ ဦးကျွတ်သွားချိန်အခါ၌ စွပ်ကနဲ မြည်ဟီးသွားပါသည်။ သူ၏ ဦးနှင့် ကေသွယ်၏ —ောက်ဖုတ်ပြင် တစ်ခုလုံးမှာလည်း ကာမအရည်တို့ဖြင့် ပေကျဲလျက်ရှိနေပါတော့သည်။

ထွန်းအောင်သည် ဘေးမှ ချွတ်ပုံထားသော ပုဆိုးဖြင့် ဦးကြီးကို သုတ်စေပြီးလျှင် ကေသွယ်၏ —ောက်ဖုတ်ကိုလည်း တယုတယ သုတ်၍ ပေးလိုက်လေသည်။

ထို့နောက် ကေသွယ်၏ ခြေဖျားမှ စုကိုင်းပြီး ကုတင်စောင်းထိရောက်အောင် ဆွဲယူလိုက်ပါသည်။ ထို့ပြင် သူမ၏ ခါးအောက်သို့ ခေါင်းအုံးတစ်လုံး ခုခံစေလိုက်သောအခါတွင်တော့ ကေသွယ်၏ —ောက်ဖုတ်ပြင်ကြီးတစ်ခုလုံးသည် မို့သည်ထက်မို့လာပါသည်။ မောက်သည်ထက် ပို၍ မောက်လာပါတော့သည်။

ထွန်းအောင်သည် ကုတင်အောက်သို့ တွဲလောင်းကျနေသော သူမ၏ ပေါင်တန်နှစ်လုံးအား အလိုက်သင့် ခွဲထားစေပြီးလျှင် —ောက်ဖုတ်၏ အလယ်တည့်တည့်မှ ဝင်ရပ်၍ —ောက်ခေါင်းဝ တလျှောက်အား ဦးတန်ကြီးဖြင့် အထက်အောက် ပွတ်တိုက်ပေးလိုက်ပါတော့သည်။ ထို့ပြင် မမှီမကမ်း၌ ရှိနေသော နို့သီးခေါင်းလေးများအား လက်မနှင့် လက်ညှိုးလေးများဖြင့် ညင်ညင်သာသာ ပွတ်ချေပေးနေသော အခါတွင်တော့ . . . .

“အား . . အား . . ကို . ကိုအောင်ရယ် . . ”

“မနေနိုင်လောက်အောင်ကို ဖြစ်နေပြီကွယ်”

“ဟင်း . . ဟင်း . . ကေသွယ်ရဲ့ —ောက်ဖုတ်ကြီး ရှစ်စိတ်ကွဲချင်ရင် ကွဲသွားပါစေတော့ ဆောင့်သွင်းလိုက်ပါတော့ကွယ် . . . ”

“အိုး . . အိုး . . ကိုအောင်ရယ် . . ”

“ယားလှပါပြီကွယ် လုပ် . လုပ်ပါတော့နော်”

ထွန်းအောင်၏ အချောအမြူဖြင့် ညင်သာစွာ နှိုးဆွပေးနေသော ကာမ၏ စည်းစိမ်ရမက်ကို မခံချိ မခံသာ ခံစားနေရသည့် ဝေဒနာများကို မတော်လှန်နိုင်တော့သည့်အတွက် မပီမသ ဝိုးတိုးဝါးတား အသံများစွာတို့ဖြင့် အာသာရမက် ပြေပျောက်စေရန် အလိုငှာ အငမ်းမရ တောင်းဆိုမိပါတော့သည်။ ထိုသို့ ညည်းညူနေရင်းကပင် ကေသွယ်၏ ဖင်ကြီးအစုံသည် ဘယ်ညာယမ်း၍ လှုပ်ရှားနေပါသေးသည်။

ထွန်းအောင်၏ သွေးသားများကလည်း ရွှံ့ပိုးထိုးလျက် ရှိနေပါတော့သည်။ ထောင်မတ်နေသော ဦးကြီးက သက်သေပြုလျက် ရှိနေပါသည်။ ထို့ကြောင့် နှိုးဆွမှုကို ရပ်တန့်လိုက်ပြီးမှ တငေါက်ငေါက် တဆတ်ဆတ်ဖြင့် ထောင်မတ်နေသော ဦးကြီးကို —ောက်ဖုတ်သို့ အဆင်သင့် တော့ထားစေပြီး ဆောင့်၍ ထိုးသွင်းလိုက်ပါတော့သည်။

“အမေ့ ကျွတ် . . ကျွတ်”

“ဟင့် . ဟင့် . ကေသွယ် မနာပါဘူး . . ဆက်ဦးပါနော် . . ဟင်း ဟင်း ဆောင့် . . ဆောင့် . . တအားဆောင့် . .

အား . . ဟုတ်ပြီ . . ဟုတ်ပြီ . . ”

“ကောင်းလိုက်တာ ကိုအောင်ရယ် ဘယ်လို အရသာရှိမှန်းကို မသိလောက်အောင်ပဲကွာ ကေသွယ်ရဲ့ —ောက်စေ့လေးနဲ့ အဝင်အထွက်မှာ ဦးနဲ့ ထိ ထိသွားတော့ တစ်မျိုးကြီးပဲ အရသာရှိလိုက်တာကွယ်”

ကေသွယ်သည် ထွန်းအောင်၏ ဆောင့်သွင်းမှုဒဏ်ကို အမှတ်မထင် ခံလိုက်ရသောကြောင့် ယောင်ယမ်း၍ အော်လိုက်မိသောအခါ ထွန်းအောင်သည် ဆောင့်ဦးနေသည့်အရှိန်ကို ရပ်တန့်သွားလိမ့်မည်ဟု ထင်ထားသောကြောင့် အစိုးရိမ်ကြီးလွန်းသော ကေသွယ်သည် ပြာပြာသလဲ ရှင်းလင်းစေပြီး ဦးဆောင့်သော အရသာမှာ သိပ်ကောင်းလွန်းအားကြီးသောကြောင့် အရှိန်အရသာ ပျက်သွားမည်ကို စိုးရိမ်သွားစေပြီး ရမက်ခိုးတွေဝေနေသော အသံများဖြင့် အရှိန်ပြင်းစွာ ဦးဆောင့်စေရန် တိုက်တွန်းနေပြန်ပါသေးသည်။

ထွန်းအောင်သည် ပုံစံအမျိုးမျိုး ဦးနေရသည့်အထဲမှာမှ ယခုလို ထိထိမိမိ ကြပ်ကြပ်တည်းတည်း စီးစီးထန်းထန်းရှိလှသော ပုံစံကို အကြိုက်ဆုံးပင်ဖြစ်လေသည်။ ဦးဆောင့်ရသည့် အရှိန်ကလည်း အားပါးတရ ရှိလှပါသည်။ ဦးဆောင့်နေသည့်အပြင် သူမ၏ နှုတ်ခမ်းလွှာလေးများကို ရွှရွလေး နမ်းပေးလိုက်၊ နို့သီးခေါင်းလေးနှစ်ခုအား ဘယ်ပြန်ညာပြန် စုပ်လိုက် ခဲလိုက် ကိုက်လိုက်ဖြင့် ကာမခလုတ်ပေါင်းများစွာတို့ကို ပြိုင်တူ လှုပ်ရှား၍ ရသောကြောင့်ပင် ဖြစ်ပါသည်။

“အို . . အို . . ကိုအောင်ရယ် . . ”

“ကောင်း . . ကောင်းလိုက်တာကွယ်”

“ဟီး . . . ဟီး . . . ဆောင့် . . . ဆောင့် . . . ပြီးတော့မယ် . . . ကိုအောင်ရ . . . အ . . . အား . . . ”

ကေသွယ်သည် ညည်းညူ လှိုက်မောရင်မှ ခြေဖျားလေးများသည် ကွေးလိုက် ဆန့်လိုက် ဖြစ်နေပါတော့သည်။ ထို့ပြင် ထွန်းအောင်၏ ကျောပြင်ကျယ်ကြီးကို လွတ်ထွက်သွားမည်ကို စိုးသည့်အလား တအားပင် ဖက်ထားပြီး ကာမ၏ အရသာကို ခံစားနေသည်မှ အစွန်အဖျားသို့ ရောက်ရှိသွားဟန်တူပါသည်။

သူမ၏ မျက်လုံးလေးများသည် မှေးစင်းသွားစေပြီး လွတ်ထွက်မတတ် ဖက်ထားသည့် လက်နှစ်ဖက်ကလည်း အရုပ်ကြီးပြတ်သဖွယ် ပြုတ်ကျသွားပါတော့သည်။ ထို့ပြင် ပန်းတိုင်သို့ အလျှင်အမြန် ပြေးဝင်လာသည့်ပမာ မောပန်းသည့် ဒဏ်ကို မခံနိုင်သည့်အတွက်ကြောင့် ရင်အစုံသည် နိမ့်ချီ မြင့်ချီ လှုပ်ရှားနေပါတော့သည်။

သို့ပါသော်လည်း ထွန်းအောင်သည် သူ၏ လိုဘကို မပြည့်စုံသေးမှုကြောင့် အချက်အစိတ်ခန့်မျှ အင်တိုက်အားတိုက် ဆောင့်ငိုနေသောအခါတွင် ပင့်သက်ချသံများနှင့်အတူ ဝေးထိပ်မှ ပူနွေးသော အရည်များ ပန်းထွက်သွားပါလေတော့သည်။

ထိုသို့ဖြင့် နှစ်ဦးနှစ်ဖက်လုံး၏ ကာမရမက်စည်းစိမ်ကို ပြိုင်တူ ပြည့်ပြည့်ဝဝ ခံစားလိုက်ရသောကြောင့် မောပန်းစွာဖြင့် ကုတင်ပေါ် တွင် ပက်လက်လှန်၍ အနားယူလိုက်ပါတော့သည်။

ကေသွယ်သည် ကာမ၏ အရသာကို အိမ်ထောင်ကျစပြီးကတည်းက ယခုလို အားရတင်းတိမ်မှုရှိသည့် စည်းစိမ်မျိုး တစ်ခါမှ မခံစားဘူးသောကြောင့် တစ်ချိန်ပြီးထားသည့်တိုင်အောင် လိုအင်ဆန္ဒ မပြည့်ဝသေးချေ။ နောက်ထပ် တစ်ချိန်တစ်ဖန် အမောဟောင်းလေးတစ်ခုမှ အမောသစ်လေးတစ်ခုကို ပြန်လည် ဆန်းသစ်စေဖို့အတွက် တာရှုနေပြန်ပါတော့သည်။

သို့သော် သူမ၏ ဘေးနားတွင် အနားယူနေသော ထွန်းအောင်ကို ကြည့်လိုက်သောအခါတွင် ဖီလင်အပြည့်ဖြင့် ဇိမ်ယူနေပြီး ငိုနေချိန်တုန်းက ကြောက်စရာ အကောင်းဆုံးဟု တင်စားထားသော ဝေးကြီးသည် မြူဆွယ်သူ ကင်းနေသည်မို့လားမသိ . . . ဒါမှမဟုတ် အစာဝသည့် သဏ္ဍာန်ကြောင့် ငြိမ်သက်မှေးစင်း ဝပ်တွားနေသည်လားတော့မသိ . . . အလိမ္မာဆရာ

အနားပေးထားသည့် ပခြပ်ထဲမှ မြွေဟောက်ပမာ အပြစ်ကင်းလျက် ငြိမ်သက်စွာ အိပ်မောကျနေပါတော့သည်။ “ကိုအောင်ရယ် သိပ်ကောင်းနေသလားဟင် . . . ဟယ် ကြည့်ပါဦး ခုနတုန်းကတော့ လုပ်ချင်တိုင်းလုပ် ထင်ရာစိုင်းချင်တိုင်း စိုင်းပြီး ခုကျမှ မခုတ်တတ်တဲ့ ကြောင်လိုပဲ ပျော့ခွေနေလိုက်တာ”

“ဟင်း ဟင်း ကိုအောင်ကို အသည်းစွဲအောင် ချစ်သွားပြီရှင့်”

ပြောလည်း ပြောပါသည်။ ဆိုလည်း ဆိုခဲ့ပါသည်။ လက်တွေ့ကတော့ အရည်များ စိုရွှဲပြီး ပျော့ခွေနေသော ကြီးကို ပယ်ပယ်နယ်နယ် ကိုင်ဆုပ်ပေးနေရင်းကပင် အားမရဟန်ဖြင့် အားရပါးရ ကုန်း၍ စုပ်လေတော့သည်။ ထွန်းအောင်ခမျာ အတွေ့ထူးကြောင့် မူးယစ်မတတ် ဖြစ်နေရပါတော့သည်။ အာငွေ နွေးနွေးလေးကြောင့် အရသာ တစ်မျိုးထူးနေပေသည်။

သည်အရသာမျိုးသည် တုနိုင်း၍ မယှဉ်သာပါလေ။ အခုလိုမျိုးကို အိအား ခိုင်းဘူးသည်မှာ အတန်တန် . . . တစ်ခါမှ အလိုမပြည့်ခဲ့ပါ။ အခုမှသာ လင်ကံဆိုးမလေး ကေသွယ်ကြောင့် အလိုအပ်ဆုံးသော ရမက်ဆန္ဒတစ်ခု ပြည့်ဝခဲ့ရပါတော့သည်။

ထွန်းအောင်ကလည်း အထာသိထားသည်။ တစ်ကြိမ်တစ်ခါမျှနှင့် အားရတင်းတိမ်မှု မရှိသေးသော ကေသွယ်အတွက် နှစ်ဦးစလုံး၏ ရာဂစိတ်များ ပြန်လည်နိုးထလာစေရန် စိတ်တူကိုယ်တူ ကာမခလုတ်များကို ပြိုင်တူဖွင့်ဖို့ စတင် လှုပ်ရှား လိုက်ပါတော့သည်။

ထွန်းအောင်၏ ဝေးကြီးကို ကုန်းစုပ်နေသော ကေသွယ်၏ ဖင်ဘူးတောင်းထောင်ထားသည့် ဖင်ကြီးကို သူ့ဘက်ကို ယိုင်လဲစေပြီး ဖောင်းဖောင်းအိနေသေးသည့် ဝေးကပ်ပြင်ကြီးကို ဖွဖလေး ပွတ်ပေးနေသည့်အပြင် ချောမွတ်ကျော့ရှင်းနေသည့် ကေသွယ်၏ ကျောပြင်တစ်လျှောက်လုံးအား ညင်သာစွာ ပွတ်ပေးနေပါတော့သည်။

ကေသွယ်သည် ဝေးကြီးကို အသာငုံခဲကာ ပါးစပ်နှင့် ချွတ်ချီ သွင်းချီလုပ်ပေးနေသည်။ သူမ၏ လျှာကလေးဖြင့် ဝေးထိပ်ရှိ နေရာအနှံအပြားကို ကလိပေးနေသည့်အပြင် ဒစ်ဖျား အငုံထိ တပြတ်ပြတ် စုပ်ယူနေသည့် အတွက်ကြောင့် ပျော့ခွေနေသော ဝေးကြီးသည် အကြောပြိုင်းပြိုင်း ထလာ၍ မာကြောစွာဖြင့် ထောင်မတ်၍ လာပြန်တော့သည်။

ထို့ပြင် စုပ်ပေးနေသည့် အရသာက ထူးကဲမှုရှိနေသောကြောင့် မရိုးမရွ ဖြစ်လာကာ အပေါ် သို့ တစ်ချက်ကော့ပင့်လိုက်ရာ ကေသွယ်၏ အာခေါင်ကို ထိုးမိပြီး ကေသွယ်ခမျာ ကြောက်ကြောက်လန့်လန့်နှင့် ထွေးထုတ်လိုက်မိသည်။ “ဆောရီး . . . ကေသွယ်”

“ကေသွယ်ရဲ့ အယုအယ လောင်းရိပ်အောက်မှာ တော်တော် နစ်မွန်းသွားမိလို့ အမှတ်မထင် ဖြစ်သွားတာပါ ခွင့်လွှတ်နော်” “ရပါတယ် ကိုအောင်ရယ် ကိစ္စမရှိပါဘူး”

ကေသွယ်သည် ဝေးကြီးကို မက်မက်မောမော ကြည့်ရင်း ပွတ်သပ်ဆော့ကစားနေပါသည်။ ဖြလိုက်၊ ရှူလိုက်၊ ဟိုဘက်သည်ဘက် ယိမ်းလိုက် ဆွဲဆန့်လိုက်ဖြင့် လုပ်ချင်သလို လုပ်ဆောင်နေမှုကြောင့် . . . ထွန်းအောင်၏ ဝေးတန်ကြီးမှာ ကြီးသည်ထက် ကြီးလာပါသည်။ ထွားသည်ထက် ပို၍ ထွားကြိုင်းလာသည်ဟု ထင်ရပါသည်။ ထို့ကြောင့် ကေသွယ်ခမျာ အစွဲကြီးစွဲမိပါတော့သည်။

“အားရပါးရ ရှိလိုက်တာ ကိုအောင်ရယ် အိတစ်ယောက်တော့ တကယ့်ကို ကုသိုလ်ကောင်းတာပါ ဖြစ်နိုင်ရင်လေ ကေသွယ် အိနဲ့ လူချင်းတောင် လဲလိုက်ချင်တယ်” “မလဲပဲ ဒီအတိုင်းနေလည်း မရဘူးလား ကေသွယ်ရယ်” “အမယ် လူလည်ကြီး”

ကေသွယ်သည် ထွန်းအောင်၏ ဝေးကြီးကို အားရပါးရ စုပ်ပေးနေပြီးမှ ပက်လက်လှန်၍ လှဲအိပ်နေသော ထွန်းအောင်၏

မျက်နှာမူရာဖက်သို့ အမှတ်မထင် လှည့်လိုက်လေရာ ထောင်မတ်နေသော ဦးကြီးနှင့် ဘောက်ဖုတ်ပြင်ကြီးမှာ ဂဟေဆက်မိလျက်သား ရှိပါတော့သည်။

“ကေသွယ်ရယ် ကိုအောင်ရဲ့ အပေါ်က တက်ဆောင့်ပေးပါနော်”

ထွန်းအောင်သည် လိုချင်နေသည့် ပုံစံကို လမ်းခင်း၍ ပြောနေချိန်ကပင် နောက်ကျလျက်ရှိနေပါသေးသည်။ ကေသွယ်က ဦးနှင့် ဘောက်ဖုတ်ထဲသို့ ထိုးသွင်းနိုင်ရေးအတွက် အပြင်းအထန် ကြိုးစားတာပင်လျှင် ရှိနေပါတော့သည်။ ထို့နောက် အသင့်တော်ထားသော ဦးကြီးပေါ်သို့ တက်ထိုင်ချလိုက်သောအခါတွင် “အမေ” ဟူသော အသံလေးနှင့်အတူ အဆောင့်ရပ်သွားပါတော့သည်။

“ဘာဖြစ်လို့လဲ ကေသွယ် . . . ဟင်”

“ဟို . . . ဟို . . . ကေသွယ် လောကြီးသွားလို့ပါ ကိုအောင်ရယ် ကိုအောင်ရဲ့ ဦးကြီးကလည်း မတရား ရှည်တော့ အရှိန်နဲ့ သားအိမ်ကို သွားဆောင့်မိတော့ လန့်သွားတာပေါ့”

ကေသွယ်သည် တည့်တည့် မဆောင့်ရဲတော့ပါ။ ဆောင့်ကြောင့်ထိုင်နေရာမှ ခြင်္သေ့ထိုင်အနေအထားသို့ရွှေ့ကာ ခပ်မှန်မှန် ရှေ့တိုးနောက်ငင် ဆောင်နေပါတော့သည်။

“အား . . . အား . . . အားရလိုက်တာ ကိုအောင်ရယ်”

“ဟင့် . . . ဟင့် . . . ကိုအောင် . . . ကော့ပေးစမ်းပါ . . . ဟုတ်ပြီ ကေသွယ်ပြီးတော့မယ် . . . အီး . . . ဟီး . . . ”

ကေသွယ်သည် စိတ်တိုင်းကျ အပေါ်စီးမှနေပြီး တက်ဆောင့်နေရသောကြောင့် လိုအပ်နေသော ကာမစည်းစိမ်ကို မက်မက်မောမောဖြင့် ခံစားနေပြီး ရာဂ၏ ဆန္ဒရမက်များ ပြီးမြောက်ချိန်သို့ ရောက်ရှိစေရန်အတွက် အပေါ်မှ ဆောင့်ချချက်များမှာ ပြင်းထန်လို့ လာရပါတော့သည်။ နောက် အင်တိုက်အားတိုက်ဖြင့် အချက်ပေါင်း သုံးလေးဆယ်ခန့် အပေးအယူမျှတစေပြီးသောအခါတွင်တော့ . . . ။

တဟင်းဟင်း တဟဲဟဲဖြင့် ကာမစိတ်များ ခန္ဓာကိုယ် သွေးကြောများထဲသို့ စီးဝင်ရောက်ရှိသွားသည့်အလား

“ကို . . . ကိုအောင်ရယ် . . . ကောင်း . . . ကောင်း . . . ကောင်းလိုက်တာ . . . အား . . . ပြီး . . . ပြီးတော့မယ် . . .

ကော့ . . . ကော့ . . . ” ဟု ပြောရင်းဆိုရင်း တန်းလန်း၌ပင် ကေသွယ်တစ်ယောက် ကာမ၏ အထွတ်အထိပ်သို့

ရောက်ရှိသွားပြီ ဖြစ်သည့်အတွက် ကာမဘုံနန်းဝယ် အမိန့်သား ဖီလင်ခံစား၍ နေရာပါတော့သည်။

ထို့ပြင် သူမအတွက် လိုအပ်နေသေးသော ကွက်လပ်တစ်ခု ဖြစ်နေခဲ့ရသည့် အရာကို ဖြည့်ဆည်းပေးနေခဲ့သည့်အတွက် ဘောက်ဖုတ်ထဲတွင် ရှိနေသော ထွန်းအောင်၏ ဦးကြီးကို မချွတ်သေးပဲ ဘဝတစ်ခုအတွက် . . . အလိုအပ်ဆုံးသော အကြင်နာ အယူအယတို့ဖြင့် ဖွဲ့စည်းထားသော ကာမရမက်စည်းစိမ်ကို ဖီလင် အပြည့်အဝ ခံစားနေရင်းကပင် . . . .

“ကျေးဇူးတင်လိုက်တာ ကိုအောင်ရယ် ကေသွယ်ရဲ့တစ်သက် ကိုအောင်ဟာ တကယ့်ကို ပထမဆုံးချစ်ဦးသူပါ . . .

တကယ်ပါ . . . ကိုအောင်ရယ် . . . တကယ်ပါ . . . ” ဟု မပွင့်တပွင့် ပြောနေရာပါသေးတော့သည်။

x x x x x x x x x x

ပြီးပါပြီ။

